

Juhtimine ja iseloom

Piibli inimesed ja nende kogemused Jumalaga

Noorte palvenädala loengud 2018

Sisukord

Loe seda esimesena	3
Väikegrupi lepingu juhised.....	4
Kuidas panna väikegrupid tööle.....	6
Mis on väikegrupi leping?	6
1. päev: Seitse omadust, mis on jumalikul juhil	7
2. päev: Poiss Saamuel - ebatõenäoline juht	16
3. päev: Deboora – vapper naisprohvet.....	25
4. päev: Hüppav Joosafat – ustav liider	32
5. päev: Adra tagant vaimseks juhiks	37
6. päev: Joosepi kirjad Egiptusest.....	43
7. päev: Hiiglasetapja Taavet.....	50
8. päev: Näha nähtamatut läbi ususilma.....	56

Loe seda esimesena

Alusta plaanide tegemisega praegu. Me teame, et noortejuhid muutuvad vahel aasta lõpus, kuid palun, kui sa pole järgmisel aastal enam noortujuht, siis ära lase sellel ennast peatada ja ära loobu selleks eriliseks nädalaks plaanide tegemisest. Alusta planeerimisega, arenda oma eesmärki ja moodusta meeskond ning võta kindlasti pastor oma meeskonna liikmeks.

Loo arendus/ülevaatusmeeskond. Sõltuvalt sinu kiriku suuruselt võiks see grupp olla 4–8 inimest, kes käivad kõik kaheksa loengut sinuga läbi. Võta oma meeskonda ainult huvitatud ja pühendunud noored ja noortejuhid; see on oluline, sest see annab vastutuse kogu grupile, mitte ainult sulle ja sinu abilisele. Palu grupilt lubadust kohtuda vähemalt kolm nädalat – vähemalt üks nädal 4 õppetunni kohta ja lisanädal, et teemad kokku võtta. Kindlasti määra ära eesmärk ja suund, kuhu tahate liikuda, eelistatavalt tehke seda juba esimesel kohtumisel ning valige igaks korraks noor, kes räägib.

Võta ülemaailmne noortepäev (Global Youth Day, GYD) oma palvenädala plaanidesse. Ideaalis peaks GYD olema aeg, mil õpetada noortele, kuidas olla ohvrimeelsed, andes võimalusi kirikule ja kogudusele. Kui sul on väike noortegrupp ja pole võimalik korraldada kogukonnakeskset GYD üritust, siis võid kasutada võimalust, et lõhkuda maha usulahkude vahelised seinad: võta kampa noortegrupid teistest kirikutest enda elukohas. GYD programmi organiseerimiseks saad lisainfot veebilehelt www.gcyyouthministries.org.

Valige oma palvevõitlejad. Kaasa grupp täiskasvanuid, kes pühenduksid regulaarselt teie eest palvetamisele. Tee kindlaks, et see grupp koosneb inimestest, kellega saad usalduslikult oma palvevajadusi jagada.

Valige enda laul. Võtke kampa oma noortekoor. Kui su kirikul pole noortekoori, siis on see ideaalne aeg kooriga alustamiseks. Valige laulud, mis teile meeldivad ja mis sobituksid iga õhtu teemaga, või valige laul terveks nädalaks.

Alustage palvepäevikuga. Miski pole hingelise arengu jaoks parem kui aeg, mille veedad palves. Sinu noortegrupp kasvab koos sinuga. Palvete üleskirjutamine aitab sul kohtuda Jumalaga uutel ja põnevatel viisidel. Sul on siis võimalik jälgida oma teekonda Jumalaga, kui sa lähed tagasi ja vaatad üle vastatud palved ning näed, kuidas Ta sind samm sammult iga päev juhatanud on. Sulle tulevad pähe uued ja värsked mõtted, kui sa veedad aega Tema läheduses oma palveid üles kirjutades. Internetist leiab palju ideid palvepäeviku alustamiseks ja pidamiseks. Mine kas või Google'isse ja kirjuta „starting a prayer journal“ või „palvepäeviku pidamine“.

Väikegrupi lepingu juhised

Väikese grupi eesmärk on luua ohutu koht, kus iga liige saab olla tema ise, arutleda küsimuste üle, mis puudutavad ta usku, ning olla toetavas ja julgustavas keskkonnas oma teekonnal koos Jumalaga. Grupil tuleb toetada üksteist palvetes, et liikmed saaksid koos austada Jumalat Tema hiilguses kogu oma elu jooksul, nii üksikisikuna kui ka grupina.

Siin on mõned juhised, millega arvestada noortegrupile lepingu tegemisel.

- ❖ **Koosoleku kestus** (kui pikk koosolek on).
- ❖ **Aeg:** Koosolekute aja ja sageduse määrab kirik või noortejuht.
- ❖ **Koht:** kas koosolekud on kirikus, kellegi juures või pidevalt muutuvas kohas?
- ❖ **Missioon ja teenistus:** Me teenime kirikut ja kogukonda, julgustades vastastikust avastust ja talentide ning võimete kasutamist, et grupi liikmed võiksid austada ja teenida inimesi perekondades, väikestes gruppides, koolides, kirikutes ja kogukonnas. Teiste teenimine on ühine õppimisvõimalus, nagu ka annetamine.
- ❖ **Kasv ja areng:** „Me areneme ja kasvame tänu...”
- ❖ **Osalus:** Pole olemas rumalaid küsimusi. Kõigil on õigus oma arvamusele ning kõiki arvamused avaldajaid julgustatakse ja tunnustatakse.
- ❖ **Hingeline areng:** Me üritame areneda ühises alandlikkuses ja hingelises tões, et saaksime nii grupina kui ka individuaalselt olla rohkem Jeesuse moodi oma suhtumises ja käitumises.
- ❖ **Konfidentsiaalsus:** Mitte midagi isiklikku, mida koosolekul räägitakse, ei tohiks väljaspool korrata.
- ❖ **Avatus:** Me üritame üksteisega olla nii ausad ja otsekohesed, kui vähegi võimalik. Aga üksteist ei mõisteta hukka!
- ❖ **Vastutus:** Me anname teineteisele õiguse panna üksteist vastutama grupi või isiklike eesmärkide eest (mõistlik oleks isiklikud lubadused üles kirjutada).
- ❖ **Austus:** Me ei räägi ühestki inimesest, kui ta ei ole ise kohal.
- ❖ **Viisakus:** Me tuleme kõik õigeaegselt koosolekule.
- ❖ **Suhete loomine:** Me oleme üksteise vastu ausad ja avatud ning palvetame üksteise eest koosolekute vahel.
- ❖ **Kogukond:** Me lubame liituda ülemaailmse kirikuga, pannes misjonitöö selle keskmesse, kes me oleme ja mille eest me kristlastena seisame (sõltuvalt sellest, mis su heateod olid, võid sa kasutada seda aega küsitlusteks pärast Ülemaailmset Noortepäeva).
- ❖ **Rollid ja vastutused:** Me püüame jagada järgnevaid rolle ja vastutusi: juht, kaasjuht, alamgruppide juhid (sõltuvalt grupi/kiriku suurusest), majutaja, palvekoordinaator, ülemaailmse noortepäeva teenistuse projekti koordinaator (seda on vaja siis, kui kasutate ülemaailmset noortepäeva selleks, et noorte palvenädalat alustada).

Meie väikegrupi leping

Ma nõustun, et see grupp on ohutu koht, kus olla mina ise ja maadelda küsimustega, mis puudutavad minu usku. Grupp toetab ja julgustab mind mu teekonnal koos Jumalaga.

Ma nõustun, et:

Toetan grupi liikmeid palvetes, et me saaksime kõik koos austada Jumalat Tema hiilguses kogu oma elu.

Tulen kõigile grupi kohtumistele ja kui tõesti ei ole võimalik kohale tulla, siis annan juhile sellest varem teada.

Kuigi ei ole vaja teha väga ranget konfidentsiaalsuslepet, siis luban, et mõistan teiste inimeste privaatsusvajadust ja austan nende privaatsust, kui kõnelen sellest, mida grupis räägitakse.

Palvetan korrapäraselt oma grupikaaslaste pärast.

Austan teiste grupiliikmete arvamust. Kõikidesse küsimustesse tuleb suhtuda julgustavalt ja austavalt.

Hoian oma soovitused minimaalsena.

Võtan avatult ja ausalt osa grupi koosolemistest ja jätan ka teistele võimaluse oma mõtteid jagada.

Ei räägi grupi liikmetest, keda ei ole kohal.

Teen endast olenevalt kõik, et toetada ülemaailmse koguduse missiooni maailmas.

Nimi

Allkiri

Kuupäev

Kuidas panna väikegrupid tööle

Selles raamatus on kaheksa sõnumit reformatsiooni kohta. Neid läbi lugedes leiad sa võimalusi oma lugude jagamiseks enda elust. Kasuta neid võimalusi. Nii saad näidata, et see, millest sa räägid, on tõeline ja isiklik, mitte midagi, mida saab lihtsalt kuskilt teooriaõpikust lugeda.

Et õhutada suhtlust, oleme kaasanud arutlevaid küsimusi, mida saab pärast lugemispalasid kasutada. Need arutlevad küsimused on väga olulised ja aitavad õpetusi igapäevaellu üle kanda. Nende üle saab arutleda ühes suures grupis või moodustada mitu väiksemat gruppi (10–15 inimest), kuigi meie soovitus on moodustada veel väiksemad rühmad (3–5 inimest). Igal õhtul tuleks kokku panna samad grupid, kuid arvestada sellega, et iga grupp on erinev. Igal grupil kujuneb välja enda dünaamiline ja ainulaadne iseloom, mis peegeldab selle grupi erinevate liikmete iseloomu. Igas grupis on läbivaks teemaks aga Jeesus Kristus ja iga grupp jõuab igal õhtul selle nädala aruteludes Tema nimeni.

Üritage vältida kristlikke ja teoloogilisi väljendeid. Jääge noortepärase kõnepruugi juurde, millest noored kergesti aru saavad. Ärge unustage, et see nädal ja kõik arutelud, mis on peetud, ei tähenda midagi, kui nendest ei saada aru.

Mis on väikegrupi leping?

Väikese grupi leping on paikapandud lubadused käitumise osas, et tagada ohutu keskkond vaimulikuks avastamiseks ja teha kogu grupile ühesed reeglid käitumise osas. See on väga hea meetod, et meelde tuletada ja kinnitada seda, mis inimestel ühist on. Koos enda väikeses grupis lepingu tegemine nõuab, et inimesed selles grupis pühenduksid teadlikult enese kasvatamisele kristlastena koos teistega ning aitaksid sellega kaasa grupi terviklikuse, fookuse ja hea õhkkonna säilimisele.

Suunavad juhised väikese grupi lepingu loomiseks leiate järgnevalt lehelt. Reeglitest võib teha nii palju koopiaid, kui vaja on.

Kui loote väikeseid gruppe, siis arvestage sellega, et kirikud on erinevad ja see, mis töötab ühes kirikus, ei pruugi veel töötada teises kirikus või grupis. Mõni grupp võib teha ametliku lepingu, et kõik allkirjastaksid selle ja saaksid ühe eksemplari endale, et see alles hoida. Teine võimalus on teha suuline leping, mis ei ole nii ametlik ja mis käiakse suuliselt üle iga kord, kui gruppi peaks tulema uus liige või kui lepingut on vaja meelde tuletada.

Ülemaailmne noortepäev (Global Youth Day)

Ülemaailmne noortepäev on paika pandud noorte palvenädala kohtumiste alguseks. Soovitame aegsasti võtta ühendust oma koguduse pastoriga või noortejuhiga, et teada saada, mida teie kirik on plaaninud sellel päeval, 17. märtsil, korraldada või millest osa võtta. Esimesel õhtul, kui pärast noortepäeva kohtute, võiksite võtta natuke aega, et omavahel arutleda ja rääkida sündmustest, millest te sel päeval osa võtsite.

1. PÄEV

Seitse omadust, mis on jumalikul juhil

Gary Blanchard on ülemaailmse adventkoquduse noortetöö juht

Üks terve ajaloo suurimaid juhte oli mees nimega Joosua, kes juhatas suure julgusega Iisraeli rahva vaenulikku piirkonda Kaananimaal ja alistas seitse rahvast (Apostlite teod 13:19). Me saame sellelt vägevalt mehelt õppida vähemalt seitset jumaliku juhi omadust.

#1 Jumalikud juhid tunnevad hirmu

Elas kord üks võimas pealik, kes tahtis oma tütrele abikaasat leida. Sel puhul kutsus ta kõik suguharu vallalised sõdalased võistlusele. Pealik lasi ehitada suure basseini ning täitis selle kõige ohtlikumate vee-elukatega – elektriangerjatega, piraajadega, krokodillidega ja haidega. Kui sõdalased tulid, lubas pealik, et esimene julge mees, kes elusana teise basseini otsa ujub, saab tema tütre endale naiseks ning hakkab pärast teda valitsema suguharu pealikuna! Enne, kui ta oma kõne oli jõudnud lõpetada, oli üks noormees juba vees ja üritas kiiresti või isegi pööraselt ujudes basseini teise otsa jõuda. Kui ta päral oli, embas kuningas teda ning ütles: „Õnnitlen sind, mu poeg. Sina oled võitnud mu tütre käe ja kindlustanud oma koha suguharu järgmise pealikuna.” Seejärel küsis ta, kas noorel mehel on midagi oma kaasvõitlejatele öelda. „Jah,” teatas mees hinge tõmmates, „ma tahan teada, kes mind vette lükkas!”

Kas Jumal on palunud Sul kunagi teha midagi, mis Sind hirmutab? Pidada jutlust, teha piiblitundi, jagada oma usku, liituda mõne kirikuga, võtta vastu juhi roll, minna misjonireisile, anda ilma midagi vastu tahtmata, astuda kellegi eest välja, seista millegi õige eest või keelduda kiusatusest. Nimekiri jätkub aina. Võib-olla tunned sa ennast nagu see noormees kuuldud loos. Võib-olla tunned, et sind ümbritsevad ohud, väljakutsed ja hirmud. Äkki mõtled isegi, et Jumal viskas sulle vempu ning lükkas sind sellese olukorda.

Joosua, üks Piibli suurimaid juhte, oli väidetavalt väga kohkunud, kui ta kuulis Moosese surmast ja sellest, et Jumal oli valinud teda olema Iisraeli uus juht. Täpsemalt öeldes, neli korda Joosua raamatu esimeses peatükis ja umbes kümme korda kogu raamatus käsib Jumal ja julgustavad iisraellased teda „ole vahva ja tugev!”

Aastatega olen aru saanud, et nõnda Jumal töötabki. Kui ta kutsub mehe või naise, poisi või tüdrukku, siis on see alati väljakutse ning nõuab iga kord uut tugevust ja

julgust. Jumal teeb seda, et me Teda usaldaksime. Ja seni, kuni me seda teeme, ei ole meil midagi ega kedagi vaja karta. Pane tähele, mida Ta Joosuale esimeses peatükis ütles: „Ükski ei suuda sulle vastu panna kogu su eluajal...” (5)

Kui ma olin kuueteskümneaastane ja elasin Midlothianis, Texases, kuulsin ma selgelt Jumala kutset saada pastoriks. See oli esimene ja viimane kord, kui Jumalat päriselt kuulsin. Tavaliselt suhtleb Ta minuga muljete, veendumuste ja õrnade märguannete kaudu. Igal juhul hirmutas mõte jutlustamisest mind väga ja ma veetsin järgnevad aastad, jätkates magistriõpinguid kõigis teistes erialades peale teoloogia.

Lõpuks, Southerni ülikooli esimesel aastal, nõustusin ma siiski Jumala kutsele vastama, vahetasin oma eriala religiooni vastu ja lootsin lihtsalt, et ma ei pea mitte kunagi jutlust pidama. Ära arvasite... juba mõne päeva pärast kutsuti mind ülikoolilinnakus kogunevasse Korea kirikusse kõnelema. Ma olin nii närvis, et vuristasin oma kõne ette, samal ajal kui mu jalg suurest närvipingest üles-alla käis. Aga kui ma lõpetasin, juhtus midagi imelist. Need head inimesed kirikust kutsusid mind õhtusöögile ja tänasid mind sõnavõtu eest (võib-olla seepärast, et see oli nii lühike). Samuti kutsusid nad mind tagasi. Ma pole seda kahjuks teha jõudnud, aga ma ei unusta kunagi nende headust. Olen neile igavesti tänulik selle eest, kuidas nad mind mu esimese hirmuäratava jutluse järel kohtlesid.

#2 Jumalikud juhid kannatavad puudust

Kord ütles keegi: „Julgus on hirm, mis on oma palve lausunud.” Üks suur juhiks olemise eesõigusi on lähedus Jeesusega. Kui Joosua lähenes Jeerikole, ei olnud ta peas ühtegi mõtet, kuidas ta selle suure linna alistab. Jeesus ilmus temale kui „Jumala armee ülem” ja sellel lähedasel kohtumisel sai Joosua lihtsa, kuid üleloomuliku strateegia, kuidas linna võita. Kutse olla juht on tegelikkuses kutse kõndida Jumalaga. See sunnib meid Temast sõltuma, mõistmaks, et me kannatame puudust. Joosua suurimad edulood ja läbikukkumised kogu tema raamatus jõuavad lõpuks välja selleni, kas ta sõltus Jumalast või inimestest. Nii irooniline kui see ka poleks, ei ole me kunagi rohkem valmis olema juhiks, kui siis, mil tunneme meeleheitlikku vajadust jumaliku abi järele.

Võib-olla olete kuulnud lugu mopeedi ja Harley võidusõidust. Üks võidusõitja sõitis mopeedil istuva vana mehe kõrvale ning küsis naljatades, kas ta soovib ka võistelda. Vana mees ütles: „Miks mitte?” Kui tuli roheliseks läks, sõitis rattur omaette muiates minema, arvates, et jättis vanamehe tolmu kätte köhima. Kuid oma üllatuseks märkas ta, et vana mees mopeediga jõuab talle järele. Vaid mõne sekundi pärast pörkas vanamees tema Harleyga kokku ja mõlema sõidukid purunesid. Rattur oli küll vihane, et ta Harley oli rikutud, aga sellest enam oli ta hämmingus, et vana mees talle järele oli jõudnud. „Kuidas sa seda tegid?” küsis ta. Vana mees vastas värisedes: „Palun haruta mu traksid oma juhtraua küljest lahti.” Ka meie saame juhtidena vägevaid tegusid teha ja panna isegi Saatana hirmu tundma, kui hoiame end Jumalaga ühenduses.

Joosua oli tõepoolest jumalamees, aga ta tegi ka vigu. Nagu me kõik, oli ka temal kalduvus toetuda pigem inimeste tugevusele ja tarkusele kui säilitada alandlik sõltuvus Jumalast. Kuigi ta otsis Jumalat hea strateegia jaoks, kuidas Jeerikot hävitada, ei otsinud ta esialgu Jumalat Ai linna pärast või siis, kui Gibeoni elanikud petsid Joosuat arvama, et nad on pärit kaugest riigist, mitte naabrusest. Piibel ütleb, et Joosua ja tema juhid ei „küsinud nõu Issandalt“ (Joosua 9:14). Nii irooniline, kui see ka poleks, võib edu muutuda kohe ebaeduks, kui lubame sellel varastada enda igapäevase sõltuvuse Jumalast. Minu mäletamist mööda oli see Martin Luther, kes ütles „Mul oli täna nii kiire päev, et ma pidin kolm tundi sellest veetma palves.“ Õnneks kasvas Joosuas arusaam, et tema edu juhina sõltub täielikult Jumalast.

#3 Jumalikud juhid on varustatud

Õnneks ei saada Jumal oma juhte teele ilma lubaduseta! Joosua sai Jumalalt ühe imelise lubaduse: „Ükski ei suuda sulle vastu panna kogu su eluajal; nõnda nagu ma olin Moosesega, nõnda ma olen sinuga, ma ei lahku sinust ega jäta sind maha“ (1:5).

Üks võrratu omadus Jumala juures on see, et Ta peab alati oma lubadusi. Ta on parim lubaduste pidaja. Piibel ütleb isegi, et Jumalal on võimatu valetada (Heebrealastele 6:18). Nii et kui Ta annab lubaduse, siis peab Ta seda. Oma elu lõpu poole kasutas Joosua neid ilusaid sõnu Jumala ja tema ustavuse kirjeldamiseks: „Ainsatki sõna ei langenud tühja kõigist neist headest sõnadest, mis Issand oli rääkinud Iisraeli soole, vaid kõik läks täide.“ (Joosua 21:45) Mida kauem me elame ja Teda teenime, seda rohkem suudame tunnistada Tema ustavusest!

Nüüdseks olen ma olnud adventpastor üle kahekümne aasta ja kogu selle aja ei ole Jumal jätnud mulle andmata sõnumit, mida inimestega jagada. Vahel tulevad nad küll mõni tund või minut enne jutlust, kuid nad tulevad. Kord ütles keegi: „Jumal ei jää kunagi hiljaks ega jõua kunagi liiga vara, ta on alati täpne.“ Nagu Joosua, nõnda võin ka mina tunnistada, et Jumal on ustav lubaduste täitja.

Juhtidena oma kodudes, kirikutes, klubides ja kogukondades peaksime koguma Jumala lubadusi, nõudma nende täitumist ning eeldama enesekindlalt, et Jumal neid ka õigel ajal täidab. Tuleb olla tähelepanelik, sest Saatan, kes otsib alati taga süüd, püüab Sind ahvatleda Jumala lubadustest eemale. Ta ütleb sulle, et sa ei ole väärt või ei täida vastavaid tingimusi, et saada osa lubadusest. Ma annan sulle ühe piiblisalmi, mis on minul aidanud nendest ebausust nooltest eemale hoiduda. Pauluse teine kiri korintlastele 1:20 ütleb nii: „Sest Jumala töötused, millised iganes need olid, on Kristuses „jah“. Seepärast tulgu ka meie suust tema läbi „aamen“ Jumalale kiituseks.“ Teisisõnu, Jeesuses oleme juba täitnud kõik tingimused igaks lubaduseks, mis eales Jumala poolt antud on. Jumal ütleb alati „jah“, et neid täita, mitte meie headuse pärast, vaid meie kalli Päästja ja Jumala headuse ning õigluse pärast. Selle asemel, et ennast vaadata, peaksime oma pilgu pöörama Jumalale ja varustama ennast kõikvõimsa Jumala kindlate lubadustega.

#4 Jumalikud juhid on järelkäijad

Nagu Joosuagi, järgivad jumalikud juhid Jumalat armastava kuulekusega. Palju aastaid tagasi arutles grupp misjonäre, kas nad peaksid minema evangeeliumi kuulutama ühes teatud piirkonnas, mida peeti kristlaste jaoks ohtlikuks. Nad märkasid enda lähedal endist sõjaväe ametnikku ning otsustasid tema käest nõu küsida: „Mida peaksime tegema, härra?“ uurisid nad. Mees tõstis oma silmad, naeratas ja küsis: „Millised korraldused teile antud on?“

Vähestel juhtidel on olnud vaja silmitsi seista rohkemate ohtudega kui Joosual. Esiteks paluti tal juhtida rahvast, kes ajaloolistel näidetel ei kohelnud oma juhte hästi (näiteks Joosep, Mooses, Jumal). Nad nurisesid, kurtsid, olid sõnakuulmatud ja üritasid üht oma juhti mõrvata (4 Mooses 14:10). Teiseks saadeti teda vallutama maad, mida täitsid hiiglased ja vallutamatud linnad. Pole ime, et ta vajas julgustust.

Käsk, mille Jumal andis Joosuale, on väga sarnane käsuga, mille Ta on andnud enda kogudusele viimseil päevil (sulle ja mulle). Ka meie oleme saanud käsu selle maailma vallutada – mitte terasest mõõgaga, vaid evangeeliumiga. Teisisõnu, meie peame rääkima head sõnumit Jeesusest „igale rahvale, sugulasele, keelele ja inimesele“ ning õpetama neid, kuidas olla Jeesuse jünger (Markuse 16:15; Ilmutuse 14:6; Matteuse 28:19–20). Mina olen isiklikult märganud, et mida rohkem jagame Jumala armu, Tema pälvimatut ja teenimatut headust, seda rohkem inimesi hakkab kogema võitu patu üle. Piibel kinnitab seda kirjas roomlastele 6:14: „Sest patt ei valitse enam teie üle, kuna te ei ole Seaduse, vaid armu all.“ See suur volitus, mille Jumal on andnud enda kogudusele, ei paku vähem väljakutset, kui see, mille Ta andis Joosuale. Oht on ka meie jaoks väga reaalne ning see läheb iga aastaga hullemaks! Just täna kuulsin ma kahest seitsmenda päeva adventistist, kes olid vanglas ja ootavad nüüd kohtuotsust evangeeliumivaenulikus riigis. Jah, kõikjal meie ümber on hirmutavad paganluse, ateismi, satanismi, agnostitsismi, sekularismi, humanismi, liberalismi, konservatismi, traditsionalismi ja laodikeianismi hiiglased. Aga erinevalt nendest eelmainitud misjonäridest ei tohi meie oma hirmudega minna nõu küsima, vaid peame toetuma Jumala käsule. Jumal on võimeline meid kaitsma ja avama evangeeliumi jaoks uksi kohtades, mis on inimeste jaoks kättesaamatud. Kes oleks võinud arvata, et Jeerikos on Raahab? Või kes oleks võinud arvata, et kogu Niineve linn parandas Joona jutluse peale meelt?

Kui ma saaksin dollari iga uue jüngri definitsiooni kohta, mida ma kuulnud olen, siis oleksin ma vähemalt 100 dollari võrra rikkam. Laused nagu „täielikult funktsionaalne Jeesuse järgija“ või „see, kes on meistri tolmuuga kaetud“ ja nimekiri ilutsevatest selgitustest läheb edasi. Aga, mida ütleb Piibel? Jeesus ütles, et tõeline jünger on see, kes teeb sõnakuulelikult „kõike, mida mina olen teil käskinud“ (Matteuse 28:20). See ei pruugi olla lilledega kaetud tee, aga väidetavalt on Jeesuse sõnadele tõeline jünger ja juht see, kes järgib Jeesuse õpetusi täie kuulekusega. Ellen White kirjeldab seda nõnda:

„Kuulekus – teenimine ja usaldamine armastuses – on tõelise jüngri omadus.“ (Tee Kristuse juurde)

Jumaliku juhi kõige julgem tegu on järgida Jumalat kuulekusega. Kompromisside ajastul paistab juht, kes kuuletub Jumalale, silma ning saab tihtipeale ebameeldiva ja julma kohtlemise ohvriks. Pole ime, et Jumal ühendab julguse seadusekuulekusega, kui Ta ütleb Joosuale: „Ole ainult vahva ja hästi tugev, tehes hoolsasti kogu Seaduse järgi, mille mu sulane Mooses sulle andis; ära kaldu sellest ei paremale ega vasakule, et sa võiksid teha targasti kõikjal, kuhu sa lähed!“ (Joosua 1:7). Teisisõnu, Jumalale kuulekalt elamine nõuab julgust. Jumalike juhtidena ei tohiks me kalduda konservatismi (parem) ega liberalismi (vasak) poole, vaid peaksime kõndima ustavalt otse rajal, millele on kirjutatud „nii ütleb Issand“. Inimesed on minu käest küsinud: „Kas sa oled liberaalne või konservatiivne?“ Mulle meeldib neile vastata: „Mitte kumbki, ma tahan olla piibellik.“

Väga oluline on meeles pidada, et Jeesus ei ole tingimata meie poolel. Jah, sa lugesid õigesti! Kui Joosua kohtas Jeesust, Jumala armee juhti, küsis ta temalt: „Kas sa oled meie või meie vaenlaste keskelt?“ Jeesuse vastus avas Joosua silmad. Ta ütles: „Ei kumbagi, vaid ma olen nüüd tulnud kui Issanda sõjaväe vürst!“ (Joosua 5:13–14). Teisisõnu, Jeesus on oma Isa poolel ja seepärast ka ainult nende poolel, kes Jumalat järgivad.

Paljud huvituvad, kus on Jumala imed tänapäeval? Selle kohta, et üleloomulikke sündmusi ei toimu enam, on kokku pandud isegi teoloogiaid ning inimesed elavad nii, nagu oleks see tõsi. Aga see ei saa nõnda olla! Jeesus on elus, Tema käes on kogu autoriteet ja Ta hoolib endiselt sügavalt oma lastest. Imed juhtuvad, aga vaid siis, kui meie jalad puudutavad Jordani jõge. Mäletad, et alles siis, kui kuuleka preestri jalad puudutasid Jordani jõge, jäi vesi paisu taha seisma! (Joosua 3:15)

Üleloomulikud sündmused hakkavad juhtuma, kui liigume edasi kuulekuses Jumalale. Mägedest saavad mullahunnikud ja koletistest hiired. Joosua koges järgneva imesid, kui ta järgis ustavalt Jumalat!

- Jordani jõe vool katkes.
- Jeeriko müür varises kokku.
- Päike ja kuu olid taevas liikumatud.
- Kaanan vallutati.
- Joosua muudeti.

Ilmselt kõige suurem ime Joosua raamatus oli see, mis leidis aset Joosua enda sees. Sama mees, kes värises hirmust, kui teda paluti Iisraeli rahvast juhtima hakata, sai hoopis teiste julgustajaks! Pane tähele, kuidas Joosua kõnetab Iisraeli rahvast Joosua 10:25 „... Ärge kartke ja ärge kohkuge, olge vahvad ja tugevad, sest nõnda talitab Issand kõigi teie vaenlastega, kellega teil tuleb tapelda!“

#5 Jumalikud juhid on tihti noored

Mulle teeb rohkem muret „uppuv kirik“ kui „kerkiv kirik“. Kirik, mis on nagu Joona, on kutsutud edasi viima evangeeliumi suurimatesse maailma linnadesse, aga selle asemel upub see just nagu Joona, kes läks alla Jaafosse, sealt edasi laeva ja maandus lõpuks suure kala kõhus vetesügavuses. Mina usun, et praeguse põlvkonna noored inimesed ei soovi enam uppuda, vaid tahavad hakata kuulutama suurimates linnades kolme ingliskeelset kuulutust.

Ma tean, et Joosua oli vanem (võib-olla oma kaheksakümnendates eluaastates), aga paljud eelnevad juhid olid olnud noored. Kas sa teadsid, et Kaanani linna vallutajad olid enamasti noored inimesed? Mäletad, et neile eelnev põlvkond (nende vanemad ja vanavanemad) ei olnud usaldanud Jumalat ning ei vallutanud töötatud maad, seetõttu saadeti nad kõrbe ekslema ning sinna surema (Joosua 5:4–5). Teisisõnu seisis noorem põlvkond Joosua valitsemise ajal selle eest, et töö lõpetada. Kui see ei ole selge sõnum seitsmenda päeva adventistidest noortele kuulutada evangeeliumi üle terve maa, siis ma ei tea, milline see sõnum olema peaks.

Kas sa oled kunagi märganud, et Psalmide raamatus 127:4 on noori inimesi kirjeldatud „otsekui nooled sangari käes, nõnda on noorpõlve pojad“? Teisisõnu, nagu nooled, ei olnud noored loodud mädanema, vaid nad olid loodud lendama enesekindlalt ning kindla sihiga vaenlaste eesrindele. Sa küsid minu käest: „Mis teeb ühest noorest eduka juhi?“ Ei ole oluline, kui palju nooli on sul programmide või ürituste tarvis valmis pandud, vaid kui palju neist nooltest on „õigesti treenitud“, sautmaks neid pimeduse jõudude vastu võitlusesse, et võitu saavutades ehitada üles Jumala kuningriik.

Mõtlen selle peale, et kui Jeesus tagasi tuleb ja suur võitlus läbi saab, kas sa tahad siis, et Jumal leiaks su nooletupe, mis on nooli täis, või et Ta leiaks nooletupe, milles pole enam ühtegi noolt? Üks autor on öelnud nii: „Ei ole oluline, kui palju sa suudad vastu võtta, vaid kui palju sa suudad välja anda.“ Selline mõtteviis teeb sinust eduka noortejuhi, rajaleidjate juhendaja, hingamispäevakooli õpetaja, koordinaatori või lapsevanema. Kogu maailmas peame oma noorte kaudu käivitama selliseid üritusi nagu Kaalebi Misjon, 1 000 Misjonäri Liikumine ja Üks Aasta Misjonitööd projektid (uuri lisa gcyouthministries.org). Mina isiklikult usun, et 10/40 aken peaks olema meie kui kiriku sihtpunkt, kuna enamik inimesi, kes elavad selles maailma piirkonnas, ei ole kunagi kuulnud evangeeliumi sõnumit. Lisaks võta arvesse ka seda, mis on kirjas Matteuse 24:11, kus Jeesus lubas tagasi tulla alles siis, kui evangeeliumi lugu on kuulutatud kogu maailmale. Seega võib 10/40 aken olla just see, mis seisab meie ja Jeesuse teise tuleku vahel.

#6 Jumalikke juhte saadab edu

Keegi ütles kord: „Ma olen Piibli lõpu ära lugenud ja me võidame!” Aga me ei pea ootama Jeesuse teist tulekut, et kogeda edu enda misjonitöös. Kui läheme sinna, kuhu Jumal meid saadab, ja teenime nõnda, nagu Tema ütleb, et me peaksime, kogeme edu kohtades, mida peetakse vaimulikele teemadele suletuks. Üks minu lemmiksalme Joosua raamatust on peatükk 23 salm 10, mis ütleb: „Üksainus mees teie hulgast ajas taga tuhandet, sest Issand, teie Jumal, sõdis ise teie eest, nagu ta teile oli öelnud!”

Pastor Mark Finley räägib üht imelist lugu naisest, kes reisis ringi riigis, mida peeti usu suhtes väga tõrjuvaks piirkonnaks. Ta vedas endaga parajasti kaasas kasti viiekümne „Suure võitluse” raamatuga, kui ta jäi liiklusummikusse kinni. Ummik oli nii suur, et inimesed tulid autodest välja, et end sirutada ja teistega juttu ajada. Üks noormees märkas, et seesama naine luges ajaviiteks hingamispäevakooli õppetükki, ja küsis tema käest, mida ta õpib. Naine hakkas talle rääkima Jeesuse teisest tagasitulekust ja viimaste päevade sündmustest. Mees oli väga huvitatud ja naine pakkus talle ühte koopiat „Suurest võitlusest” enne, kui ta oma auto juurde tagasi kõndis. Paar minutit hiljem tuli tema auto juurde selle mehe naine ning soovis ka sama raamatut. Naine andis ja nemadki hakkasid arutlema Jeesuse teise tuleku üle. Peagi hakkasid ka teised, kes olid ummiku tõttu lõksus, naise auto ümber kogunema, et teda kuulata, ja tal õnnestus kõigile neile evangeeliumi kuulutada. Kui inimesed läksid oma autode juurde tagasi, võtsid nad kaasa peaaegu kõik raamatud peale kolme. Äkitselt lendas kõigi peade kohalt üle helikopter ja maandus lähedalasuvale põllule. Piloot jooksis naise auto juurde, et uurida, mis toimub. Nad märkasid radari pealt, et selles kohas koguneb suur hulk inimesi. Ning nõnda hakkas naine ka talle Jeesusest ja Tema peatsest tagasitulekust rääkima. Naine andis piloodile „Suure võitluse”, kuid enne, kui mees helikopteri poole tagasi läks, küsis ta, kas tal oleks võimalik võtta veel kaks raamatut meestele, kes on temaga kaasas. Inimesed võivad öelda, et kellegi kättesaamine kindlates paikades on võimatu, aga Jeesus ütleb: „Lõikust on palju, töötajad aga vähe. Paluge siis lõikuse Issandat, et ta saadaks töötajaid välja oma lõikusele!” (Matteuse 9:37–38)

#7 Jumalikud juhid ülendavad Jeesust

Ei ole kokkusattumus, et Joosua raamat on täidetud näpunäidetega, mis on suunatud Kristusele. Need näited vihjavad Jeesusele ja tema tööle meie Lunastajana. Kui loeme neid punkte, peaks meile meenuma, et meie kui juhtide peamine ülesanne on viia teisi inimesi Jeesuse juurde ning õpetada, kuidas olla Tema jünger. Allpool on toodud vaid mõni punkt, mille leiame Joosua raamatust.

1. *Joosua ise!* Nimi Joosua tähendab heebrea keelest kreeka keelde tõlgituna Jeesust. Nagu Joosua, nii juhtis ka Jeesus oma inimesed töötatud maale ning andis neile rahu ümbritsevatest vaenlastest.

2. *Punasest lõngast nööri*, mille Raahab sidus oma akna külge (2:18) meenutab meile Jeeuse punast verd, mis ühtlasi päästab meid, kui usaldame Teda jäägitult.
3. Ellen White'i sõnul oli „Issanda armee ülem“, kes kohtus Joosuaga väljaspool Jeerikot, tegelikult Jeesus ise! („Patriarhid ja prohvetid“, lk 487,488)
4. Pelgulinna olid kohad, kus valesüüdistust kandvad inimesed, keda süüdistati mõrvas, said põgeneda ning tunda end seal turvaliselt. Jeesus on meie pelgulinna ja me võime Tema juurde minna vaatamata oma patususele ning saame Temalt andestust ja vabastust.
5. Jäärasarv on kindlasti Kristuse risti sümbol. Selleks, et jäärasarve teha, peab jää surema. Jeesus on „tapetud Talle eluraamat“. See on huvitav, kuidas tänu jäärasarve puhumisele varises Jeeriko müür kokku. Kui tahame edukalt jõuda linnadesse ja näha, kuidas saatanliku vastupanu müürid kokku varisevad, peame valjusti kuulutama Issanda surma, kuni Ta tuleb.

Need olidki seitse jumaliku juhi omadust. Kui Sa õpid suurte meeste ja naiste eludest ning otsid iga päev taga Jumala tarkust ja jõudu, võid ka Sina saada tuntuks hea juhina.

Üleskutse

Noored inimesed, Jumal kutsub teid olema selline juht nagu Joosua! Sa võid endamisi mõelda: „Ei mingil juhul! Mina ei ole juht,“ aga, kas sa teadsid, et täpselt samamoodi mõtles enamik suuri juhte Piiblist? Näiteks Mooses, Jeremija, Jesaja, Saalomon ja otse loomulikult ka Joosua.

Mõtle selle peale, et me kõik oleme juhid erinevatel tasemetel. Kas sulle meeldib või ei, aga sul on järgijaid. Ja ma ei räägi ainult järgijatest Facebookis, Snapchatis, Instagramis või Twitteris. Päevast päeva jälgivad sind su õed-vennad, lapsed, kolleegid, töötajad, tööandjad, õpetajad, sugulased, kaasusklikud, uskmatud ja isegi inimesed, keda sa ei tunne.

Ma kutsun sind üles võtma vastu Jumala kutset juhtida ja pidama meeles seda, mida Ta ütles Joosuale sadu aastaid tagasi: „Nõnda nagu ma olin Moosesega, nõnda ma olen sinuga, ma ei lahku sinust ega jäta sind maha.“

Niisiis esitan ma praegu sulle väljakutse võtta vastu Jumala kutse, mille Ta on sulle südamesse pannud, et sinust saaks jumalik juht. Ja ära unusta iial, et:

- jumalikud juhid tunnevad hirmu;
- jumalikud juhid kannatavad puudust;
- jumalikud juhid on varustatud;
- jumalikud juhid on järgijad;
- jumalikud juhid on tihti noored;

- jumalikke juhte saadab edu;
- jumalikud juhivad ühendavalt Jeesust.

Küsimused aruteluks

1. Joosua koos Kaalebiga olid ainukesed maakuulajad, kes tulid tagasi heade sõnumitega (4. Moosese raamat 14:6–8). Usk Jumalasse aitab meil vaadata mööda ilmselgetest takistustest. Kui oluline on sulle teiste arvamus sinust? Kas sa oled inimene, kes järgib masse, või suudad sa mõne pisiasja välja jätta ja teha otsuseid teistest sõltumata?
2. Kui sa lähed koju, siis loe lugu Jeeriko müürist Joosua 5. ja 6. peatükis. Mida sa arvad, kuidas suutis Joosua seista õige asja eest, kuigi see, mida Jumal temalt palus tundus rumal?
3. Jutluse autor oli 16aastane, kui ta kuulis Jumala kutset saada pastoriks. Kuidas tunda ära Jumala hääl, kui ta üritab sinuga suhelda? Palveta ja palu Jumalal oma süda ja mõistus tema kutsele avada. Palu Jumalal arusaamist.
4. Kogu Joosua loo vältel kirjutab Piibel alati: „Jumal rääkis Joosuaga.“ Taoline suhe tekib tänu kuulekusele. Kui lihtne või keeruline on Sinu jaoks Jumalale kogu aeg täiesti kuulekas olla?

2. PÄEV

Poiss Saamuel...

ebatõenäoline juht

Dr Gilbert Cangy teenis
adventkogudust noortetöö
juhina aastatel 2010–2016

Võistkondliku spordi maailmas esitatakse sageli järgmist küsimust: „Kas üks inimene saab meeskonna sooritust muuta?” Kuigi on tõsi, et mängu tulemus sõltub reeglina meeskonna üldisest sooritusest, on samuti tõsi, et leidub mõningaid supermängijaid, kes on tuntud selle poolest, et nad on viinud oma meeskonna ja rahva lõpuks võidule. Siinkohal võib nimetada nimesid nagu Pele, Franz Beckenbauer, Michael Jordan, Coby Bryant, Lionel Messi, Paul Pogba ja Neimar da Silva Santos.

Sama kehtib ka poliitika kohta, kui kaalul on kogu rahva saatus. Võime mõelda üksikisikutele nagu Mahatma Gandhi, Winston Churchill, Martin Luther King Jr ja Nelson Mandela.

Samuti, kui vaadata Jumala rahva ajalugu Pühakirjas, võib kokku puutuda juhtidega, kes on astunud Jumala kaitseks välja. Siiski on siin üks põhimõtteline erinevus. Spordi- või poliitikamaailmas peab olema superstaari võimetega juht, kuid on peaaegu koomiline, et Jumalale meeldib kasutada ebatõenäolisi inimesi, neid, kelle peale me poleks tulnudki.

Jumal otsib juhti, kellest sünniks rahvas, mis on sama arvukas nagu liiv mererannal. Meie valiksime noore mehe, kes on oma parimates aastates, kuid Jumal valib mehe, kes on 99-aastane, ja Piibel ütleb meile, et tema ihu oli sama hästi kui surnud (Heebrealastele 11: 12).

Jumal otsib juhti, kes seisaks silmitsi Iisraeli rahvast terroriseeriva hiiglasega. Kõik kogenud sõdalased ja isegi kuningas peidavad ennast. Jumal kutsub noore mehe, kes ei ole isegi piisavalt vana, et sõduriks hakata – karjapoiss tuleb oma lingu ja kividega, et rahvas vabastada.

Jumal otsib pärast ülestõusmist juhtide rühma, kellele ta saaks usaldada sõnumi, mis määrab inimkonna saatuse. Ta valib trobikonna „õppimata ja lihtsaid mehi” (Ap 4: 13).

Jumal otsib juhti, kes viiks evangeeliumisõnumi kogu paganlikku maailma. Ta valib kristlaste peamise vaenlase, kes aitas kaasa esimese märtri Stefanose jõhkrale hukkamisele ja algatas kampaania koguduse hävitamiseks. Damaskuse teel ilmub

Jumal dramaatiliselt Saulusele, pöörab ta elu pea peale ja mõrtsukas Saulusest saab evangelist.

- Kui sa arvad, et oled liiga vana; mõtle Aabrahami peale;
- Kui sa arvad, et oled liiga noor; mõtle Taaveti peale;
- Kui sa arvad, et sa ei ole piisavalt andekas; mõtle esimeste jüngrite peale;
- Kui sa arvad, et sa isegi ei hooli; mõtle Sauluse peale.

Jumalal, kellele meeldib kasutada ebatõenäolisi inimesi, on praegu sinuga kohtumine. Jumalale meeldib sind kasutada, et olukorda muuta, sest ta ütleb: „Sulle piisab minu armust, sest nõtruses saab vägi täielikuks” (2. Korintlastele 12: 9).

Pöörakem tähelepanu ühele kõige ebatõenäolisemale juhile, kellega me Pühakirjas kokku puutume ning kes astus välja, et muuta üht rasket olukorda.

Mõtleme Saamueli peale

Avame Piibli ja uurime lähemalt 1. Saamueli 3: 1–10.

Ja poiss Saamuel teenis Issandat Eeli juhatusel. (1. Saamueli 3: 1a)

Pane tähele, et siin on öeldud „poiss Saamuel”, mitte lihtsalt Saamuel. Tegelikult nimetatakse teda kuni selle hetkeni loos iga kord „poisiks”.

- Saamueli 2: 11 – „poiss teenis”
- Saamueli 2: 18 – „nooruke, rietatud linasesse ölarüüsse”
- Saamueli 2: 21 – „poiss Saamuel kasvas üles”
- Saamueli 2: 26 – „aga poiss Saamuel”

Kordus on kirjanduslik võte, mida kasutatakse rõhutamise eesmärgil; autor suunab meie tähelepanu Saamueli noorele eale. Ta on kõigest väike laps, kes kasvab üles ja teenib täiskasvanute maailmas. Ta on haavatav väike laps, kes elab oma vanematest eemal – ta on keegi, kellel pole suurt tähtsust.

Asjaolud

Siis tutvustatakse meile asjaolusid, mis olid seotud selle „poisi” juhiks õppimisega.

Issanda sõna oli neil päevil haruldane, nägemused ei olnud sagedased. (1. Saamueli 3: 1b)

Pane tähele, et siin ei öelda, nagu oleks puudunud templiteenistus, preestrid, ohvrid ja muud tegevused, mis olid templiga seotud; tundub, et kõik templiga seotud igapäevased toimingud leidsid aset nagu tavaliselt, KUID oli üks suur erinevus – „Issanda sõna oli haruldane” – Jumal ei ilmutanud ennast – Jumal oli peaaegu eemalviibiv – Jumal oli vaikinud.

Piibel ütleb, „Tõesti, Issand Jumal ei tee midagi, ilmutamata oma nõu oma sulaseile prohvetitele“ (Aamose 3: 7) ja „Kui nägemus puudub, muutub rahvas ohjeldamatuks“ (Õpetussõnad 29: 18).

Poiss Saamuelile õpetati vaimulikku juhtimist, kuid kõige parem õpetaja, Jumal, oli vaevu seal; mis toob meid kainestavasse reaalsusesse, nimelt...

On võimalik teha koguduse tööd ilma Jumalata.

Siin rõhutatakse kainestavat tõde: koguduse tööd on võimalik teha ilma Jumalata. Jumala puudumisel on võimalik pinnapealselt religiooniga tegeleda – nii üheskoos kui ka isiklikul tasandil. On võimalik omada jumalakartuse nägu, aga salata selle vägi (2. Timoteose 3: 5).

Tõsiasi, et Jumal otsustas oma rahvast eemale jääda, on tõesti väga kummaline. On tavatu, et Jumal kaugeneb oma rahvast; Jumal on armastus ja armastus tähendab koosolemist, sest armastus ei talu lahutamist ega kaugust.

Piibli lugu on lugu Jumalast, kes on sügavalt oma loodusesse armunud neisse, ja ajaloo jooksul on Ta astunud otsustavaid ning määravaid samme meile lähemale kuni meie lõpliku kohtumiseni.

1. Kui meie esimesed vanemad pattu tegid, läks Jumal neid otsima: „Kus sa oled?“ (1. Moosese 3: 9).
2. Kui Iisrael oli teel töötatud maa poole, käskis Jumal Moosesel teha rahvale pühamu, sest Tema soov oli „elada nende keskel“ (2. Moosese 25: 8).
3. Kui aeg sai täis, läkitas Jumal oma Poja maailma ja teda kutsuti Immaanueliks, Jumal on meiega (Matteuse 1: 23).
4. Üks meie lemmikpilte Jumalast on kadunud mündi, kadunud lamba ja kadunud poja tähendamissõnades, kus ta ei lõpeta kunagi otsimist enne, kui kadunud asi on leitud ja tagasi omaniku juures (Luuka 15).
5. Jumala lõplik soov ja plaan on elada koos meiega igavesti (Jh 14: 1–3; Ilmutuse 21: 1–4).

Olen kindel, et sul on jagada mõni kogemus oma „armastusloost“; sellest, kuidas sa oled alati igatsenud olla koos sellega, keda sa armastad.

Kuid küsimus jääb: „Miks peaks Jumal, kes on meisse nii armunud, kes tahab alati olla koos meiega, hoidma Saamueli päevil oma rahvast eemale? Miks oli Issanda sõna haruldane?“

Järjepidev trotslik sõnakuulmatus Jumalale võib kahandada tema hääle vaikuseks.

„Vaata, Issanda käsi ei ole päästmiseks lühike ega ole ta kõrv kuulmiseks kurt, vaid teie süüteod on teinud vahe teie ja teie Jumala vahele, teie patud varjavad tema palge teie eest, sellepärast ta ei kuule.“ (Jesaja 59: 1–2)

Me ei viita siinkohal vigadele, mida me kõik oma teekonnal Jumalaga teeme. See ei ole küll Jumala tahe, et me peaksime aeg-ajalt komistama ja langema, aga kui me komistame ja tunnistame, siis on Ta valmis meie patud andeks andma ja puhastama meid kogu ülekohtust (1. Johannese 1: 9). Me kõik toetume Jumala armule mineviku, oleviku ja tuleviku osas, kuni näeme Teda näost näkku.

Ent siin viitame püsivale ja tahtlikule Jumala eiramisele.

Mõelge Eeli poegade tegudele, kes olid poiss Saamueli preestrid ja õpetajad.

1. Saamueli 2: 12, 17.

s12: „Aga Eeli pojad olid kõlvatud, nad ei tahtnud tunnustada Issandat.”

s17: „Seepärast oli noorte meeste patt Issanda ees väga suur, sest inimesed hakkasid Issanda roaohvrit halvustama.”

Võta aega, et lugeda salme 12–17 ja mõista, kuidas nad Jumalat solvasid, muutes püha põlastusväärseks.

1. Saamueli 2: 22

„Eeli oli aga väga vana ja pidi kuulma kõike, mida ta pojad tegid kogu Iisraelile ja kuidas nad magasid naistega, kes olid teenistuses kogudusetelgi juures.”

Eeli pojad ei olnud mitte ainult otsustanud elada ebamoraalset elu, vaid nad olid sidunud ühe paganlike riituste elemendi, kultusliku prostitutsiooni taeva Jumala kummardamisega. Sellest oli kujunenud harjumus ja kõige pühamat Jumalat oli nii väga solvatud, et Ta tõmbus järk-järgult eemale. Tema sõna oli muutunud haruldaseks.

See oli see olukord, kus „poiss” Saamuel Jumalat teenis. Kas ta jääb püsima või eraldub? Kas ta lahkub kogudusest, kui ta piisavalt vanaks saab? Kas ta loobub? Kas ta muutub samasuguseks nagu Eeli pojad, tema niinimetatud õpetajad? Kuidas ta püsima jääb, ilma julgust kaotamata? Kas nendes kohutavates tingimustes võib esile kerkida juht?

Paljudes maailma osades on sõna „lahkumine” ilmselt kõige sagedasem sõna, mida koguduse noorte kohta tänapäeval kasutatakse. Me kuuleme, kuidas noored lahkuvad kirikust ärevusse ajaval hulgal ja see mure on koguduse juhtkonna kõigi tasemete juhtide päevakorras.

Üks kõige rohkem esile toodud põhjusi noorte lahkumise taga on ebakõla selle vahel, mida õpetatakse, ja selle vahel, kuidas elatakse; selle vahel, mida me ütleme ja teeme. Noored inimesed soovivad saada inspireeritud siirusest ja väärakusest, armastusest ja

kaastundest, kuid need kristluse alusväärtused on sageli unustusse vajunud. Selline oli olukord „poiss Saamueli” päevil. Kuidas me vastame?

Jälgi poiss Saamueli, tulevast juhti, väga tähelepanelikult; pööra tähelepanu detailidele.

1. Saamueli 3: 2

„Aga kord kui Eeli, kelle silmad hakkasid tuhmiks jääma, nõnda et ta enam ei näinud, magas oma asemel...”

Pööra hoolega tähelepanu hoolikalt valitud sõnadele – „öö”, „tuhmiks jääma hakkavad silmad”, „enam ei näinud” – see on pilt pimedusest, mis vaikselt sisse hiilib. Eeli on vaimulik juht ja tema valgus tuhmub dramaatiliselt, see on juba peaaegu kustunud; ja mida teeb Eeli sellel otsustaval hetkel? – Ta magab oma tavapärasel asemel. Ta tundub olevat alla andnud; ta oli hakanud heaks kiitma seda, mis tema ümber tavaliselt toimus.

SIIS tutvustatakse meile vastukaaluks kaheosalist lootuse pilti, millest saab tegelikult loo pöördepunkt.

1. Saamueli 3: 3

„... kui Jumala lamp ei olnud veel kustunud ja Saamueli magas Issanda templis, seal, kus oli Jumala laegas...”

1. Jumala lamp ei olnud veel kustunud.

Jumala lamp hakkas tuhmuma, aga ei olnud veel kustunud. See lamp oli alaline valgus, mis sümboliseeris Jumala kohalolu laeka lähedal; see lamp ei tohtinud kunagi kustuda (3. Moosese 24: 1– 4). Seda pidi hoitama „alaliselt põlemas”: „alaliselt õhtust hommikuni”; „See olgu igaveseks seaduseks.” Isegi sellel lambil oli oht kustuda, sest Jumal kaalus täielikku eraldumist rahvast, kuid veel oli lootust, sest lamp ei olnud kustunud. Veel oli Jumala kannatlikkuse ja pikameelsuse aeg.

2. Saamueli magas Issanda templis, seal, kus oli Jumala laegas.

Eeli, ülempreester, magab oma tavapärasel asemel; selle aseme kohta puudub üksikasjalik kirjeldus, sest see oli tema tavapärane ase, tema tavaline koht. Teisisõnu, ta tegi midagi, mida ta tavaliselt tegi.

Teisest küljest kirjeldatakse kontrastina väga üksikasjalikult kohta, kus „poiss Saamueli” magas; Saamueli magas templis, seal, kus oli Issanda laegas. See koht oli kõige püham paik (2. Moosese raamat 26: 33–34). See oli koht, kus Jumal kohtus ülempreestriga, et anda rahvale juhtnööre – „Seal ma siis ilmutan ennast sulle ja kõnelen sinuga lepituskaanel mõlema keerubi vahel, mis on tunnistuslaeka peal, kõigest, mida ma sind

käsin Iisraeli lastele öelda.” (2. Moosese 25: 22). See ei olnud mingi magamistuba ja Saamuel ei olnud mingi ülempreester; ta oli kõigest poisike. Miks ta ei maganud oma tavalisel asemel nagu kõik teised? Ta oli kõigest väike poiss pärast pikka päevatööd; ta oli ju puhkuse auga välja teeninud.

Miks ta magas seaduselaeka juures?

Issanda sõna oli neil päevil haruldane, nägemused ei olnud sagedased. Seaduselaegas oli Jumala ilmumise paik. Saamuel oletas ilmselt, et kui Jumal kunagi jälle kõneleb, kui ta lõhub vaikuse, siis teeb Ta seda seaduselaeka lähedal, see juhtub seaduselaeka juures ja Saamuel tahtis olla seal.

Ta soovis nii meeleheitlikult Jumala häält kuulda, et ta läks magama seaduselaeka lähedale – ta leppis Jumalaga kohtumise kokku.

Saamuel keeldus leppimast jumalatu, korduva, tähenduseta ja eluta religiooniga – TA EI ANDNUD ALLA, ta keeldus sellega leppimast.

See on tõelise juhtimise saladus; see ei anna alla, see ei lepi status quo'ga; see tähendab Jumala otsimist ja Tema kaasavõtmist oma unistustesse, oma lootustesse ja ootustesse paremast tulevikust.

Kuidas Saamuel teadis, et olukord võib olla teistmoodi?

Ainult seetõttu, et tema ema Hanna oli rääkinud talle tema sündimise loo. Hanna ei olnud võimeline lapsi saama. Ta tuli templisse ja valas oma hinge Issanda ees välja ning töötas, et kui ta saab lapse, pühendab ta selle Jumala teenimisele. Jumal kuulis Hanna palvet ja sündis Saamuel. Saamuel kasvas üles, uskudes, et Jumal on tõeline, Ta kuuleb ja vastab, Ta juhatab... aga see Jumal oli vaikinud.

Saamuel teadis, et asjad võiksid olla teistmoodi; ta tahtis näha tõelist Jumalat. Ta magas seaduselaeka lähedal ja kinnitas endale, et kui Jumal kunagi kõneleb, siis juhtub see seaduselaeka lähedal, ning kui Ta kõneleb, siis tahab tema seal olla.

Teine tõelise juhtimise saladus on see, et religioon on midagi enamat, kui inimene enda ümber näeb. Ära lase oma vahetul ümbrusel kujundada enda pilti Jumalast ja kogudusest.

Ära kujunda oma pilti Jumalast või kogudusest selle põhjal, mida sa enda ümber näed. See ei pruugi olla tõeline pilt. Saamuel sai Hanna käest parema pildi. Sina võid saada oma pildi Jumala Sõnast. Mõttele koguduse esimesele pildile, mis on kirjas Apostlite teod 2: 42–47, kogudusele, mis sündis nelipüha väest. Ära rahuldu millegi vähemaga. Ära rahuldu keskpärasega. Ja kui sa oled näinud tõelist pilti sellest Jumalat austavast kogudusest, kus Jumal rõõmuga viibib, siis luba Pühal Vaimul luua endas igatsus näha seda kogudust tegelikkuses ning otsida võimalust kohtumiseks. Tee ebatavalisi asju. Otsi ja sa leiad!

Ülejäänud Saamueli lugu lähtub otseselt tema soovist otsida Jumalat, otsida tõelist Jumalat; see oli tema juhiks kutsumise ja elu aluseks.

1. Saamueli 3:4

„... hüüdis Issand Saamueli. Ja tema vastas: „Siin ma olen!”“

See oli kõik, mida Jumal ootas – kedagi, kes otsiks võimalust kohtumiseks, kedagi, kes tahab kuulata. Jumal, kes juhib selle universumi käekäiku, kõikvõimas Jumal, kes teab sinu nime, ootab, et sinuga rääkida ja sind kasutada, et luua ja rajada mõjuvõimas kogudus, millel on tähtsus selles kiirelt muutuvast kultuuris.

Me võiksime siinkohal lõpetada, öelda õnnistussõnad ja saada tõeliselt õnnistatuks, kuid ma pean teid hoitama Jumala häälele kuuletumise võimalike tagajärgede eest.

Loe 1. Saamueli: 3: 5–7.

Saamuel kuuleb Jumala häält, kuid arvab, et Eeli hüüab teda, sest kuni selle hetkeni ei teadnud Saamuel, kuidas Jumala hääl kõlab; ta ei olnud teda kunagi varem kuulnud. Niisiis kuuleb ta kaks korda häält ja jookseb kaks korda Eeli juurde ning kaks korda saadab Eeli ta tagasi voodisse.

Jumal murrab vaikuse; Ta ilmutab ennast Saamuelile uuel, värskel ja ootamatul viisil; Saamuel jookseb oma juhi juurde nõu küsima... KAKS KORDA saadab Eeli ta tagasi voodisse. Võib-olla mõtles Eeli, et tema on ainus, kes võib Jumala häält kuulda, ja ta ei mõistnud, et Jumal võib ilmutada ennast ühele noorukile, „poisile”.

Isegi meie päevil saadetakse liiga palju noori tagasi voodisse, kui Jumal ilmutab ennast neile uuel ja värskel viisil, mida juhid ära ei tunne; noortest saadakse sageli valesti aru. Noored usuvad sama sõnumit, kuid nad pakivad sõnumi ajakohasesse kultuurilisse pakendisse, mida teised ei mõista, ning nad saadetakse tagasi voodisse.

Kuid mulle meeldib Jumala järjepidevus ja mulle meeldib noorte järjepidevus.

1. Saamueli 3: 8

Ja Issand hüüdis Saamueli veel kolmandat korda. Ja ta tõusis ning läks Eeli juurde ja ütles: „Siin ma olen, sest sa ju hüüdsid mind!”

Siis Eeli mõistis, et Issand oli hüüdnud poissi. Ja Eeli ütles Saamuelile: „Mine heida magama, ja kui sind hüütakse, siis ütle: Issand, räägi, sest su sulane kuuleb!”

Ülejäänud lugu on hämmastav.

1. Saamueli 3: 10

Ja Issand tuli ning seisis ja hüüdis nagu eelmistel kordadel: „Saamuel! Saamuel!”

Ja Saamuel vastas: „Räägi, sest su sulane kuuleb!”

On hämmastav, et Issand, maa ja taeva looja, mitte ainult ei rääkinud, vaid Ta tuli ja seisis seal. Ta õnnistas poiss Saamueli oma püha kohaloluga.

Sest üks ebatõenäoline väike poiss oli valmis kuulama. Enam ei nimetatud teda poisiks.

Saamueli kutsumine teenivaks juhiks lõppeb nende sõnadega:

1. Saamueli 3: 21, 4:1

„Ja Issand näitas ennast edaspidigi Siilos, sest Issand ilmutas ennast Siilos Saamuelile Issanda sõna läbi. Ja Saamueli sõna tuli kogu Iisraeli kätte.”

Lugu algab sellega, et Jumal on pildilt kadumas, ning lõppeb sellega, et Jumal taastab oma kodu Siilos. See algab olukorraga, kus Jumala sõna on haruldane, ning lõppeb sellega, et Jumal taastab oma alalise ilmutuse.

See oli rahva jaoks uus algus.

Poiss Saamuel oli uus juht, ebatõenäoline uus juht.

Ta keeldus leppimast status quo'ga.

Ta ei andnud alla,

vaid hoidis alal oma nägemuse,

nägemuse soovitud tulevikust,

nägemuse, mis sai alguse tema imepärase sünniga.

Ta viis oma nägemuse Jumala ette, enda kõrgeima juhi ette.

Ta usaldas selle täitmise Jumala hooleks.

Jumal vastas. Tema on ustav.

Sa oled kutsutud juhiks; Jumal on õnnistanud sind vähemalt ühe vaimse anniga, mis on sinu juhtimise aluseks.

Jumal kasutab rõõmuga ebatõenäolisi juhte nagu sina, et teha oma riigi tööd.

Küsimused aruteluks

1. Kirjeldage olukorda, mis on antud esimeses salmis. Arutage üheskoos selle fraasi „Issanda sõna oli neil päevil haruldane, nägemused ei olnud sagedased” olulisust. Kuidas jõudsid iisraellased sellisesse olukorda, kus Jumal näis olevat vaikne ja eemalviibiv. Kas probleem oli Jumalas või Iisraelis?
2. Mida sa ütled kellelegi, kes kurdab, et Jumal näib olevat eemal? (Loe Ps 73, et laiendada arutelu)
3. Miks on oluline, et Saamuel jätkas vaimulikku teenimist, (s 1) kuigi näis, et eriti midagi vaimulikult ei juhtunud.
4. Kuidas me peaksime kristlastena reageerima, kui Jumal „näib” tegevat vähem kui varem?
5. Eelija oli füüsiliselt ja vaimselt pime. Ta ei olnud mitte ainult füüsiliselt kogukas, vaid ka vaimselt enesega rahuolev. (vt salmis 2, kuidas ta lamab oma tavalises kohas. Ta oli samuti lohakas isa, s 13). Mis mõju on nõrgal vaimsel juhtimisel kogukonnale ja rahvusele? Kui oluline, et pastorid ja kristlikud juhid säilitaksid kõrgeid moraalistandardeid ja mis on tõestuseks, et nad seda ei tee? (vaata ka 1Tm 3)
6. Kui tähelepanuväärne oli see, et vaimulikult sünges olukorras (s3) öeldi, et Jumala valgus ei ole veel kustunud? Mida räägib see sulle Jumala kohalolu väärtusest, kui kõik näib nii sünge? (Vaata ka Jh 1:5 ja Hb 13:5-6).
7. Kus magas Saamuel (s3)? Kui erinev on see sellest, kus magas Eelija ja miks on see tähelepanuväärne? Mida ütleb see Saamueli näljast Jumala järgi? Kumb kahest (Eelija või Saamueli) kirjeldab sind?

3. PÄEV

Deboora – vapper naisprohvet

Dr Ella Simmons on esimene naissoost ülemaailmse adventkoguduse asepresident

Sissejuhatus ja taust

Suur osa moodsast luulest laulusõnades madaldab naisi halvimal viisil. Piiblis aga on poem, mis tõstab naise kõrgele. Selle leiame Õpetussõnade 31. peatükist ning see algab küsimusega: „Kes leiab tubli naise?” See võib tunduda nagu järjekordne alandav riim, kuid loe edasi ning sa leiad midagi imelist. Poeet laulab naisele kiitust, rääkides tema vaimulikkusest, tarkusest, ustavusest, usinusest, tagasihoidlikkusest, vaprust ja pühadusest. Peatükk ütleb, et naine on palju enam väärt kui pärlid.

Ta on resoluutne naine, kes on omandanud head põhimõtted ning on neis kindel ja vankumatu. Teda ei hirmuta väljakutsed oma ülesannetes. Tema kohta öeldakse, et ta on võimekas abiline oma mehele. See on vooruslik naine selles tähenduses, et tal on mõjuvõim, jõukus ja staatus. Siiski viitab aruanne sellele, et niisuguseid naisi on vähe ning paljud, kes näivad olevat head, ei ole seda tõeliselt.

Sellegipoolest oli ere näide vooruslikust naisest olemas enne, kui ÜRO „Jätkusuutliku arengu eesmärgid” meenutasid maailmale, et „sooline võrdõiguslikkus ei ole mitte ainult põhiline inimõigus, vaid vajalik alus rahumeelse, õitsva ja jätkusuutliku maailma jaoks.” Kuigi naised on riiklikus ja rahvusvahelises juhtimises tänapäeval haruldased – ainult umbes üks juht viiest on naine –, siis ammusel ajal, 12. sajandil eKr elas üks naine, kes juhtis oma rahvast. Enne, kui naiste väärtus oli tõusnud ainult veidi kõrgemale ema Eeva läbikukkumisest, enne kui oli eeskujud, kellele viidata, oli olemas naine, keda Jumal õnnistas annetega ja keda Ta kutsus Jumala rahvast juhtima. Piibelliku definitsiooni soolise võrdõiguslikkuse kohta võib leida 1. Moosese 1:26–28.

Vähe on teada tema nooruspõlvest, tema vanematest või sugupuust ning sellest, kuidas teda kasvatati. Me ei tea, kuidas teda hariti ning kuidas tema andeid ja talente arendati. Me ei tea, millises vanuses Jumal teda kutsus, kuid võime arvata, et ta oli siis noor naine, sest Pühakiri ütleb pärast Iisraeli võitu kaananlaste üle: „Ja maal oli rahu nelikümmend aastat.” Juudi ajaloolased ütlevad meile, et „nelikümmend õnnelikku aastat elasid juudid rahu Deboora ja Baaraki targa eestkoste all.” Kas ta sündis prohvetliku andega või õnnistati teda sellega hilisemas elus?

Millega enamik nõustub, on asjaolu, et see ainulaadne, tähelepanuväärne naine oli abikaasa, ema, poliitiline juht, sõdur, oma rahva sõjaväe juht, poeet, laulja, prohvet ja enda rahva ülemnõuandja Jumala juhtimisel. Tema nimi tähendab mesilast, mis on kõige sobivam nimetus, ilmestamaks tema eripalgelisi omadusi – intelligents, vaprus, armulikkus, püsivus, ustavus, tugevus, alandlikkus, enesekehtestamise oskus ja nii edasi. Kõige olulisem – ta oli täielikult pühendunud Jumalale ja Tema teenimisele.

Piibli õpetlased ja ajaloolased tunnevad teda kui Deboorat, Iisraeli kohtumõistjat, kes juhtis Iisraeli armee võidule kaananlaste üle. Osa spekuleerib, et ta sai oma nime teise Deboora järgi, kes oli Rebeka imetaja ning kes oli selleks ajaks surnud, kuid keda endiselt imetleti tema ustavuse ja anni pärast teiste eest hoolitseda. „Tema elu on suurepärane illustratsioon sellest, kuidas naisel on võim muuta ühiskonda paremaks.“ Ta oli haruldane naine omal ajal ja meie ajalgi. Võib-olla on see põhjus, miks on Piiblis tema loost kaks aruannet. Esimene, kohtumõistjate raamatu neljandas peatükis, räägib tema loo jutustavas vormis ning seejärel toob viies peatükk meieni luulelise versiooni laulusõnade näol. Vaatame tema lugu, vähemalt osa sellest.

Lugu pühakirjas: Kohtumõistjate 4:4–8

„Aga naisprohvet Deboora, Lappidoti naine, mõistis sel ajal Iisraelile kohut. Tema istus Deboora-palmi all Raama ja Peeteli vahel Efraimi mäestikus, ja Iisraeli lapsed läksid üles tema juurde kohtusse. Ja Deboora läkitas käskjala ja laskis kutsuda Baaraki, Abinoami poja Naftali Kedesist ning ütles temale: „Eks ole Issand, Iisraeli Jumal, käskinud: Mine rända Taabori mäele ja võta enesega kaasa kümme tuhat meest naftalilaste ja sebulonlaste hulgast! Siis juhin mina su juurde Kiisoni jõe äärde Siisera, Jaabini sõjaväe pealiku, ning tema sõjavankrid ja väehulgad, ja ma annan ta sinu kätte.“ Ja Baarak vastas temale: „Kui sa tuled koos minuga, siis ma lähen; aga kui sa ei tule koos minuga, siis ma ei lähe!““

Deboora, Iisraeli kohtumõistja

Deboora oli Iisraeli neljas kohtumõistja enne, kui kuningas valiti. Ta oli määratud kohtumõistja ajal, mil Kaanani kuningas Jaabin oli Iisraeli vallutanud, õigemini orjastanud 20 aastaks (Km 4:2–3). Ta on ainus kohtumõistja selles raamatus, keda kirjeldatakse päriselt kohtuotsuseid tegemas. Siiski tähendab termin „kohtumõistja“ siin rohkemat kui kohtuniku funktsiooni; see tähendab „pealikku“. Tema positsioon oli võrdne kombinatsiooniga prohvetist, peaministrist või presidendist ja ülemkohtunikust – kõik koos ühes naises. Kindlasti oli Deboora tugev naine ning tema tugevus tulenes ta tarkusest, armulikkusest ja jumalakartusest. Keel, mida kasutatakse tema tugevuse kirjeldamiseks, on sama, mida kasutatakse 2. Moosese 18:21 heade kohtumõistjate kirjeldamiseks – võimekad, kvalifitseeritud, ausad, jumalakartlikud. Ta on naine, kellel on kontroll oma vaimu üle ning kes teab, kuidas teistele mõju avaldada.

Seitsmenda päeva adventistide piiblikommentaar viitab, et Deboora mõistis kohut kui prohvet, korrigeerides ülekohut ja lahendades vaidlusküsimusi Iisraelis. Tema kohustused pakkusid tohutut väljakutset ajal, mis oli Iisraelile üks raskemaid, kuid Jumalale toetudes ning Tema armu läbi tõusis ta oma ülesannete kõrgusele. Üks allikas ütleb:

Rahvas oli masendunud ja hirmul, sest nende vaim oli murdunud ning kogu lootus vabastamisele oli kadunud. Kuid Deboora tegi rohkem kui prohvetlikult kuulutamine – ta äratas rahva letargiast ja lootusetusest. Tal oli kartmatu ja sundimatu pühendumus Jumala rahva vabastamiseks ja ta äratas neis sihikindluse vabastamiseks end oma närustest köidikuist ning allakäigust. Ta hüüdis ja kutsus Jumalat vaenlase vastu appi. Päev päeva järel ärgitas ta neid, kes tema Jumalast antud tarkusesõnu kuulama olid kogunenud, päästekindlusega nende paganliku vaenlase käest, kui nad vaid jätaksid maha oma eksimused ja hirmu ning läheksid välja ja võitleksid.

Kas näed seda pilti? Vaata, kes ta on ja kuidas ta valitseb. Seal ta istub, Deboora palmi varjus (mis on ilmselt saanud nime kuulsa „nututamme” järgi, mille alla oli maetud Rebeka imetaja Deboora (1Ms 35:8).) Tema kohtusaal asetseb kuumas, kuivas, kuldses Eefraimi mäestikus Raama ja Peeteli vahel. Kuumad tuuled puhuvad – nii aastaajale omased kui ka vaenutuuled. Ta on kannatlik ja tark, tervitades igaüht emaliku naeratusega, samas kui sügaval sisimas on ta süda murest raske. Paljud usuvad, et Deboora ei sünnitanudki tegelikult kunagi, vaid sai kõigi iisraellaste emaks – vaimne emadus. Igal juhul võib teda määratleda emana. Tema rahvas tuli tema kui armastava ema, ent samas kindlakäelise kohtumõistja juurde nõu küsima, vaidlusi lahendama või väärtegade pärast kohtu alla. Nad teavad, et ta on oma kohtuotsustes õiglane ja täpne, sest tema tarkus tuleb Jumalalt ning nad alluvad tema valitsusele.

Oma füüsilisest ja prohvetlikust eelisseisust tajub ta Iisraeli probleeme. Need on rohkemat kui väikesed vaidlused omandi piiride, vilja hinna või maksmata võlgade pärast. Ta näeb füüsilise ja vaimuliku silma abil, et poliitilised olud halvenevad. Tema rahvas, tema inimesed, on hädas. Nad on kaotanud vaimulikus elus sihi ning selle tagajärjel langenud saagiks oma vaenlaste kätte. All orus kiusavad relvastatud kaananlaste kambad taga iisraellastest talupoegi. Rändurite karavanid väldivad seda piirkonda. Nad on liiga hirmul, et kasutada selle ala läbimiseks peateid. See on traagiline, sest kaubandus ränduritega on Deboora rahvale elatisallikaks. Veel hullem oli see, et tugevat juhtimist nõudval ajal valitses kaos. Vastates Jumala kutsele juhtida rahvast vastu seisma ja need laastavad ohuallikad elimineerima, astus Deboora erilisele kohale piibellikus ajaloo. Temast sai esimene naissoost väejuht.

Osa ütleb teile, et naise elu on valiku tegemine perekonna ja avaliku teenimise vahel ning juhtimine on vaid meestele. Kõigil, kes töötavad Jumala heaks, peavad olema nii Marta kui ka Maarja omadused. Piibel näitab selgelt, et kui kõne all on Jumala kutse

naisele, võib elus kõike juhtuda. „Jumal võib teha, mida Ta tahab, ning kui ta tahab töötada mittedõdurite, st naiste kaudu, siis Ta võib.”

Deboora, Iisraeli sõdur

Joosua surmale oli järgnenud vaimuliku pimeduse ja kaose aeg, mil Iisrael vaevles rahvuslikus krahhis, vaenuliku ja rõhuva kaananlaste võimu all. Lõpuks, Deboora juhtimisel, kahetsesid nad pattu ning hüüdsid päästmise pärast Jumala poole. Nad olid valmis vastu hakkama ning nende võitlus jõudis haripunkti viimases suures lahingus. Kogu lugu kirjeldatakse elavalt Kohtumõistjate raamatu 5. peatükis. Seal maalitakse ere pilt korralagedusest ja kaotusest, mis valitses seni, kuni Deboora tõusis Iisraeli emana (5:7).

Kohtumõistjate 4:4 on Deboorat kirjeldavate tunnuste „prohvet” ja „naine” vahel veel üks iseloomulik joon, mida on tavaliselt tõlgitud kui „Lappidoti naine”. See viitab, et Deboora oli abielus Lappidotiga. Mõni aga tõlgib seda fraasi kui „tuline naine” või sõna-sõnalt „tõrvikute naine”. See viitab asjaolule, et Deboora oli karismaatiline juht – mitte „kodustatud versioon naissõdalasest”. Me näeme seda tõrvikute naist, seda tulist naist tema suhtluses Baarakiga, sõjaväe pealikuga Naftalist.

Esmalt, Püha Vaimu juhtimisel, kutsus Deboora Baarakit sõjaväge kokku koguma ja varustama ning minema sõtta. Baaraki vastus paljastab (Km 4:6,14), et ta ei kahelnud kutsele vastamast. Ta usaldas ja austas Deboorat. Siiski panid teised asjaolud tema usu proovile. Baarak oli kogenud, vapper ja läbinägelik väejuht. Kuid ta nägi selgelt oma rahva seisundit, mis kõigutas tema kindlustunnet. Nad ei olnud organiseeritud ega relvastatud nagu sõjaväeüksus. Nad ei näidanud üles oskusi, vaprust ega lootust, mida oluks vaja sellise suure hästivarustatud vaenlase vastu nagu kaananlased. Tegelikult olid nad lausa julguse kaotanud – ehk isegi liiga masendunud, et võitlusesse tormata, ning Deboora ütles, et nad pidid võitlema Jumala pääste eest.

Kindlasti uskus Baarak, et Jumal oli valinud teda juhtima Iisraeli vabastamist. See polnud talle mingi üllatus. Tal oli kindlus, et Jumal läheb temaga lahingusse kaasa, ning veel enam kinnitati talle, et Jumal võidab vaenlase. Kuid siiski leidis Baarak, agressiivne sõdalane, end äkitselt julgusetu ja skeptilisena. Ta võttis Deboora sõnumi vastu Jumala sõnana. Polnud põhjust muretseda või kahelda. Kuid ta lihtsalt ei usaldanud oma rahvuskaaslast. Tal polnud mingit usku Iisraeli võimesse tulla kokku ning veel vähem uskus ta nende võimesse saavutada võit kaananlaste armee üle.

Nagu sellest veel vähe oleks, kartis ta ka, et isegi kui need puudused saaksid ületatud, ei kuuletuks rahvas tema käskudele. Kuid ta oli näinud, et nad kuuletusid Deboorale ja tema prohvetikuulutusele võidust. Nii toetus Baarak Deboorale tugevuse, lootuse ja otsusekindluse osas. Ta teatas kindlalt, et kui Deboora läheb lahingusse, läheb tema samuti, ning kui Deboora ei lähe, ei lähe ka tema.

Ustavalt kogus ta kokku armee kümne tuhande mehega ning marssis nendega Taabori mäele, nagu Jumal oli käskinud. Tema väehulgad olid kabuhirmus, nähes kaananlasi varustatuna värskeimate lahingmasinatega ning laiumas üle kogu oru. Sellegipoolest võtsid nad sisse oma positsiooni mägedes ja ootasid, et rünnata. Deboora kinnitusel juhtis Baarak oma armee alla avatud väljale lahingusse. Just nagu Deboora oli kuulutanud, võitles Jumal Iisraeli eest ja saavutas võidu suurima vaenlase üle sel päeval (The Signs of the Times, June 16, 1881).

Baarak vajas Deboora prohvetlikku juhendamist ja tema isikliku veendumuse jõudu. Tal oli isegi vaja, et Deboora ütleks talle, millal alustada lahingut (Km 5:14). Deboora andis kõik ning kinnitas talle, et tuleb võit. Kuid kõik see ei olnud Baaraki jaoks ikka veel piisav. Ta ei kavatsenud riskida. Ta vajas Deboora isiklikku kohalolu lahingu keskel. Keel, mida siin kasutatakse lahingusse minemise kohta (nagu on kasutatud ka Km 6:3; 15:10; 18:9), viitab sellele, et Deboora osales füüsiliselt lahingus Baaraki kõrval. Ta ei vedanud meest alt.

Deboora vaprus võimaldas Baarakil vaenlased alistada. „Oleks ta tõrkunud Jumala tahet järgimast, oleks rahvas jäänud allasurutuks. Poleks ta olnud usalduse ja täieliku kuuletumise eeskujuks, poleks Iisrael leidnud õnnistusi.” Nad olid lahingus suurepärase kombinatsioon. „Baarak, kelle nimi tähendab „välg”, ja Deboora, kelle nimi tähendab „mesilane”, töötasid ühtse meeskonnana. Nende väed pidid lööma nagu välg ja nõelama nagu mesilane!” Nad olid võidukad.

Kokkuvõte

Deboora võttis vastu oma kutsumuse olla ema, prohvet, kohtumõistja ja sõdur ning ta jäi sellele ustavaks. Teda austati kui tarka, otsusekindlat, vaprat, inspireerivat ja julget naist. Tema kindlus oli Jumala sõnas ja töötuses. Ta oli otsustaval tunnil kindlalt Jumala inimene. Ta oli tulnud kuningriiki just sellise aja jaoks nagu Iisraelis oli.

Tänapäeval vajab kogudus ja ühiskond selliseid naisi nagu Deboora, kes vastavad Jumala kutsele. Deboora elu on võimas illustratsioon väest, mis naissool on, et muuta ühiskonda paremaks. Ta oli tõeline voorusliku naise eeskuju. Vooruslik naine on sõna otseses mõttes mõjuvõimas naine. Ta on tugev, tarmukas ja tal on suurepäraseid omadused. Heebreakeelseid sõnu võib tõlkida kui „tugeva iseloomuga naine”. Õpetussõnade 31. peatüki ideaalne naine on jumalakartliku naise eeskuju ning Deboora sobitub sellega hästi.

Õppetunnid Deboora elust kinnitavad naiste väga olulist rolli koguduses ja maailmas. Naised on eluliselt tähtsad edukate koguduste ja produktiivsete ühiskondade jaoks. Jumal kutsub naisi üldiselt evangeeliumi käsku täitma ning mõningaid naisi eriliselt just juhtimisse. Jumala töö jaoks on vaja, et naised ületaksid tänased kriisid (Km 4:14). Igaüks, keda Jumal õnnistab, peaks vastama teenimises osalemisega. Kõik peavad kasutama iga andi Jumala kuningriigi töö heaks ja Tema nime austamiseks.

Kutse teenimisele

Deboora, mesilane, otsis pidevalt ilu ning püüdis tuua headust oma maailma, rahvusvahelistesse suhetesse, tsiviilasjadesse, pereellu ja üksikuisse olukordadesse elus. Kuid ta oli võimeline nõelama kui vaja. „Teadus kinnitab iidset uskumust, et kogu loomariigis on mesilane intelligentsuse poolest ühel kõrgematest kohtadest.” Ellen White ütleb: „Meie õed on olnud liiga tahtlikud mitte vastu võtma kohustusi, mis nõuavad mõtlemist ja mõistuse põhjalikku kasutamist, samas on see valdkond, mida nad vajavad, et täiustada kristlikku kogemust.”

Tihti veenavad elus ette tulevad olukorrad naise Jumala teenimiskutsele mitte vastama, eriti koguduste teenimises ja juhtimises. Nad on üle koormatud oma tavapäraste kohustustega elus või hirmutab neid naiste alaväärtustamine ühiskonnas või isegi koguduses traditsioonide tõttu. Ellen White julgustab: „Õed, ärge väsige valvsas misjonitöös. Naised võivad astuda oma kohale selles töös praegusel kriisiajal ning Jumal töötab nende läbi. Kui nad pakatavad kohusetundest ning töötavad Püha Vaimu mõju all, on neil just niisugune enesevalitsus, mida sel ajal vaja. Kristus peegeldab neile ennastohverdavatele naistele oma palge valgust ning annab neile väe, mis on suurem meeste omast.

Jumal kutsub tõsimeelseid naistöölisi, töölisi, kes on mõistlikud, sooja südamega, hellad ning põhimõttekindlad. Ta kutsub sihikindlaid naisi, kes loobuvad mõtlemast iseendale ja oma mugavusele ning keskenduvad Kristusele, ...

Tee ustavalt oma osa sulle määratud ametis. Tööta kogu südamest, pidades meeles, et Kristus on sinu kõrval, planeerides, kavandades ja ehitades sinu heaks. „Jumal võib anda sulle külluslikult armu, et sina, omades kõike piisavalt, võiksid olla küllaldaselt varustatud igaks heaks tööks.” Kui oled lähedases ühenduses Jumalaga, oled sa valmis tooma igat ohvrit, et tuua igavene elu hukule määratute kaeulatusse.

Luuka tuletab meile meelde Apostlite tegude 2:17–18: „Ja viimseil päevil sünnib, ütleb Jumal, et ma valan oma Vaimust välja kõigi inimeste peale ja teie pojad ja teie tütreid ennustavad ja teie noored näevad nägemusi ja teie vanad näevad unenägusid, ning oma teenrite ja teenijate peale ma valan neil päevil välja oma Vaimust ja nad ennustavad.” See hõlmab sind. See töötus kehtib kõigile, saada Jumala Vaimu, et kõik noored mehed ja noored naised hakkaksid prohvetlikult kuulutama! Miski ei saaks olla erutavam. Hoolimata soost, vanusest või sotsiaalsest staatusest valab Jumal oma Vaimu neil viimseil päevil välja. Küsimus on, kas sa võtad Jumala Vaimu vastu? Kas võtad vastu Jumala kutse astuda Tema teenistusse? Tal on eriline töö just sinu jaoks. Ta on andnud sulle anded sinu töö jaoks. Kas võtad selle kutse praegu vastu?

Küsimused aruteluks

1. Kuidas tunda ära oma vaimuannid?
2. Miks läheb Jumalale korda, millise tee sa oma elus valid – elustiil, elukutse jne?
3. Kuidas tead, mida Jumal kutsub sind tegema?
4. Milline on parim viis joondada end antud elukutse või ametikohaga?
5. Kas Jumal teeb veel imesid üksikisikute ja inimgruppide elus?

4. PÄEV

Hüppav Joosafat – ustav liider

Pako Mokgwane on adventkoguduse
noorteöö asepresident

„Siis Joosafat hakkas kartma ja pööras oma palge Issandat otsima; ta kuulutas välja paastu kogu Juudas.“ (2Aj 20:3)

Maailm esitab erinevaid väljakutseid. Vast suurimana kõlab väljakutse kogenud juhtkonna järele. Piiblile toetuva kristlasena järelتان paljutki seal mainitud inimeste kogemustest, keda on samuti juhiks kutsutud. Riigi juhtimine oli ainuüksi kuningate jaoks, vaimne juhtimine usaldatud preestrite ja prohvetite kätte.

Joosafat oli Juuda kuningas. Heebrea kultuuris kaasnes lapsele nime panemisega suur vastutus. Vanemad valisid lapsele nime lootuses, et ta elab tulevikus selle nime tähenduse järele. Joosafat on kombinatsioon kahest heebrea sõnast, Jeho (lühem vorm sõnast Jehoova) ja shaphat (Ta valitseb). Seetõttu on nimel tähendus „Jehoova valitseb“. Eeldati, et Jumal juhib selle poisslapse elu. Käesolevast loost (2. Ajaraamat 20:1–30) õpime, kuidas juhid peaksid hirmuga toime tulema – otsides Issandat.

Jumalat kartev juht

Leiame Joosafati kuningana – riikliku juhina, kelles ilmnes loomulik kalduvus vaimulikuks juhiks. 2. Ajaraamatu 17. peatükist saame teada, et Joosafat saatis pärast kuningatroonile tõusmist valitud ülemad ja leviidid rahvale Jumala seadust õpetama. Selle tulemusena langes hirm Jumala ees kõigi Juudat ümbritsevate kuningriikide peale nii, et nad ei asunud Joosafati vastu sõdima. Palju kuningriike tuli Joosafati austama, tuues kingituseks hõbedat ja koduloomi. Seeläbi sai Joosafat järjest võimsamaks ja tema mõju oli tunda üle kogu maa. Jumala kartusest tulenevad õnnistused on käegakatsutavad. Joosafat ei palunud ega nõudnud austust ja võimu. Need tulenesid sellest, et teised rahvad nägid tema head valitsemist, mis tulenes Jumala reeglitest ja juhendamisest. Kuningas teadis, et samal ajal, kui tema tegeles oma rahva kaubandus- ja tsiviilküsimustega, oli olemas tema troonist suurem võim ja kuningriik. Üle kuninglike kohustuste asus tema omast kõrgem kuningriik, Jumala kuningriik, kelle ees kõik kuningad ja isandad peaksid kummardama. Suutlikkus juhtida riiki ja omada samal ajal selget arusaamist Jumalast kui valitsejast, on tõeline tarkus.

Joosafat omandas usu ja jumalakartuse väe, mis ei korrumpeeru ega ole omakasupüüdlik. Kuningas oli mees, kes lasi Jumalal oma elu juhtida ning kandis omakorda enda elustiili üle teemadele, millega igapäevaselt tegeles. Sel põhjusel

vastas ta Ahabile (Iisraeli kuningale), kui too palus teda endaga kaasa sõtta Gileadi Raamoti vastu: „Küsi ometi enne Issanda sõna!” Joosafat teadis, et nende edu sõltub üksnes Issandast. Kahjuks ei kuuletunud ei Joosafat ega ka tema kaasosaline. Teades Jumala tahtmist, oli kuningas liiga uhke, et lubatud abipakkumine alandlikult tühistada. Siin on mõni oluline õppetund, mis tasub esile tuua – kõige silmapaistvam neist on see, et Jumala sõnale tuleks kuuletuda pühendunult isegi siis, kui see on meile isiklikult kalli hinnaga. Juhid peaksid olema valmis allutama uhkuse ja oma arvamuse Jumala tarkusele. Me ei peaks laskma teiste ootustel (isegi kui oleme neid ise selleks õhutanud) juhtida meid tegema Jumala sõna vastu minevaid valikuid. Joosafatil oli kombeks lasta Jumalal valitseda isegi otsuse tegemise protsessis.

„Joosafati edu valitsejana põhines suuresti sellel, et ta püüdis targalt hoolitseda oma alamate vaimulike vajaduste eest. Jumala käsu täitmisest on palju kasu. Kooskõla jumalike nõudmistega hõlmab muutva väe, mis loob inimeste vahel rahu ja hea tahte õhkkonna. Kui Jumala Sõna õpetused saaksid valdavalt vormida iga inimese elu, kui meeled ja süda allutataks Jumala Sõna ohjeldavale mõjule, siis ei oleks kaasajal ilmnevaid rahvuslikke ja sotsiaalseid ebakõlasid olemaski. Igast kodust lähtuks mõju, mis tugevdaks inimeste vaimulikku nägemisvõimet ning edendaks nii rahvaste kui ka üksikisikute heaolu.” (Prohvetid ja kuningad, lk 192)

Palvetav juht

Mõni aeg hiljem ühendasid moabid, ammonlased koos meunlastega, oma jõud, et Joosafati vastu sõdida. Joosafatile esitati järgnevad luureandmed: „Suur vägi teiselt poolt Surnumerd on teel, et sinuga võidelda. Aega pole raisata – nad on juba Haseson-Taamaris, Een-Gedi oaasis.” Ehmunud Joosafat palvetas. Ta läks abi saamiseks Jumala juurde ja kuulutas välja üleriigilise paastu. Kogu Juudamaa ühines Jumalalt abi otsimises – kõigist Juuda linnadest tuldi Jumala poole palvetama. (2Aj 20:3–4)

Ühel päeval astusid moabide ja ammonlaste väed Joosafati vastu. Harjumust mööda pöördus too Issanda poole. Ta teadis, kust tema abi tuleb. Kuningas kutsus kõiki Juuda elanikke templisse palvetama. Paast kuulutati välja kogu maal. Inimesed kuuletusid, sest sama elustiil oli neilegi üle kandunud. Olles tuttavad Jumala väega ja selle olulisusega, olid nad valmis koostööks. Mis sorti juht see küll on? Selle asemel, et rakendada diplomaatilist sõjalist strateegiat, kutsus ta inimesed Issanda kotta Teda otsima. Selle asemel, et üksinda paastuda, kuulutas ta ametlikult välja paastu. Tõenäoliselt kõlas taoline kuninglik teadaanne esmakordselt. Seeläbi ei olnud koorem enam üksnes kuninga kanda, vaid oli jagatud kõigiga. Meeskonnatöö loob hea õhkkonna ja toob häid tulemusi.

Jumaliku juhtimise dünaamilisus püüab tuua kõigile rõõmu ja saavutuse tunnet. Loo iroonia seisneb selles, et kui iisraellased lahkusid Egiptusest, ei lubanud Jumal neil ammonlaste ja moabiitide maid vallutada. Kui kiiresti võib liitlasest saada vaenlane? Päikeseline päev muutub pilviseks pealelõunaks. Asjalood võivad muutuda

silmapilguga. Häda ei hüüa tulles. Ja kui häda tuleb, siis juht, kellel on Jumal mõtetes esikohal, ei närvitse, vaid palvetab. Joosafat lõpetab oma palve inimeste keskel olles järgnevalt: „Vaata, need maksavad nüüd meile kätte, tulles meid välja ajama sinu omandist, mille sa meile oled andnud pärida. Meie Jumal, kas sa ei tahaks nende üle kohut mõista? Sest meil pole jõudu selle suure jõugu ees, kes tuleb meile kallale, ja me ise ei tea, mida peaksime tegema, vaid meie silmad vaatavad sinu poole!” (2Aj 20:11–12)

Meil on Jumal, kes kuuleb meie palveid. Ta soovib tungival: „Hüüa mind, siis ma vastan sulle ja ilmutan sulle suuri ja salajasi asju, mida sa ei tea!” (Jer 33:3). Sama Jumal ütleb: „Paluge, ja teile antakse” (Mt 7:7). Enamgi veel: „Olge paigal ja teadke, et tema on Jumal” (Ps 46:10). „Vaata, Issanda käsi ei ole päästmiseks lühike ega ole ta kõrv kuulmiseks kurt” (Js 59:1). Juhid peavad Jumala troonile lähenema usaldades, teades, et „Enne kui nad hüüavad, vastan mina” (Js 65:24).

„Meie taevane Isa ootab, et pidulikult anda meile oma õnnistuse täius. Meie eesõigus on külluslikult juua piiritu armastuse allikast. Kui imelik, et me palvetame nii vähe! Jumal on valmis ja tahab kuulda ka oma kõige silmapaistmatuma lapse siirast palvet ja sellegipoolest oleme väga tõrksad oma soove talle avaldama.” (Tee Kristuse juurde, lk 94)

Uskuv juht

Jumal vastas Joosafati ja tema rahva palvele. Jumala vastus tuli Jahasieli kaudu: „Ärge kartke ja ärge tundke hirmu selle suure jõugu ees, sest see pole teie, vaid Jumala sõda! ... Seejuures ei ole teil vaja sõdida. Astuge ette, seiske ja vaadake, kuidas Issand teid päästab” (2Aj 20:15,17). Joosafat langes põlvedele ja ülistas Jumalat. Ta uskus prohveti sõnu. Ta tunnistas võitu enne lahingut. Usk aktsepteerib tulevaid sündmusi käesoleval hetkel. Eesmärgiks oli võit ja tõendiks loodetava tõelisuseks saamisest oli sõna Jumalalt. Joosafati jaoks oli piisav uskuda Jumala sõna sellisena, nagu see oli. Kuna järgijad soovivad käegakatsutavaid tõendeid, siis ahvatleb see juhte ratsionaliseerimisele ja loogika lisamisele. Teisest küljest ei eelda Jumal pimedat usku. Loogikal ja järeldustel on oma koht, aga need ei tohiks asuda esikohale Jumala sõna asemel. Jumalakartlikud juhid, kes panevad loogika(teaduse) usu (Jumala sõna) kohale, tõdevad, et „õigena tundunud tee” võib osutuda katastroofiliseks (Õp 16:25).

Sõja üldine korraldus oli tol ajal oma ülesehituselt järgmine:

1. Jalavägi – maaväelased 2. Ratsavägi – sõdurid ratsudel 3. Pealikud 4. Kuningas

Jalavägi oli alati esirinnas. Nende järel tuli ratsavägi ja seejärel väepealikud. Kuningas oli alati kaitstuna tagapool. Joosafat uskus Jumala sõna kogu oma südame ja mõistusega. Ta valis oma rahva seast lauljad. Polnud vajadust sõjaväe järele, sest Issand oli kuulutanud, et Juuda ei pea võitlema ja see lahing kuulub Talle, Issandale. Seega läksid vaenlasele vastu kuningas ja koor. Rahvast polnud vaja kuigi palju veenda sellist

strateegiat kasutama, kuna inimesed olid kuulnud endilegi kõlanud Jumala sõna ja nägid kuningat tegutsemas vastavalt oma usule. Nemaadki uskusid ja see oli eduks sama hädavajalik. Neil puudusid mõõgad ja odad, aga nad ülistasid lauldes Issandat. Nad hüüdsid: „Tänage Issandat, sest tema heldus kestab igavesti!” Tõenäoliselt ka: „Meie võitluse relvad ei ole ju lihalikud, vaid need on Jumalas vägevad kindluste mahalõhkumiseks” (2Kr 10:4). Juuda ligines vaenlasele Jumalat kummardades. Vaenlane sattus taolisest tegevusest sellisesse segadusse, et ründas iseennast. Jah, Jumal ilmus kohale ja jäi oma sõnale ustavaks: „Te ei pea selles lahingus võitlema.”

On võitlusi, mida juhivad peavad oma võimu ja mõistust kasutades, aga siiski ei tule sellest midagi head. Juhid peaksid laskma Jumalal omal viisil toimetada, isegi kui see tundub ebataoline, teistmoodi või ebapopulaarne. Kes läheb sõtta ilma mõõga ja piigita? Kes läheb sõtta ülistades ja kummardades? Kes niimoodi toimib? Ainult juht, keda juhivad Jumala Vaim. Üksnes järgijad, keda juhivad Jumala Vaim. Suurem vastutus lasub küll juhil, aga ka järgijatel on mängida oma osa. Juhi töö muutub kergemaks, kui järgnejad teevad koostööd Jumala Vaimuga.

„Sageli on kristlase elu ohtudest ümbritsetud ning oma kohustuste elluviimine tundub olevat raskendatud. Kõigepealt laostub vaimne kujutlusvõime, sellele järgnevad orjus ja surm. Siiski julgustab Jumala hääl selgelt edasi minema. Kuuletugem korraldustele, isegi kui meie pilk ei suuda tungida läbi eesoleva pimeduse. Raskused, mis tõkestavad edenemist, ei kao vankuva ja kahtleva hinge eest kunagi. Need, kes lükkavad kuuletumist edasi seniks, kuni kõik ebamäärasus on kadunud, koos võimaliku riskiga ebaõnnestumiseks või lüüasaamiseks, ei kuuletu kunagi. Usk vaatab üle raskuste ja asetab oma lootuse nähtamatule, lausa Kõigeväelisele, seetõttu ei saa seda takistada. Usk haarab Kristuse käest kinni igas eluolukorras.” (Gospel Workers, lk 262)

Ülistav juht

Joosafat ja tema rahvas võitsid lahingu. Sõjasaaki oli nii palju, et selle kogumine võttis kolm päeva ja ikkagi ei suutnud nad seda kõike kokku korjata (2Aj 20:25, 26). Sealsamas Kiituseorus juhendas Joosafat Juuda järjekordse tänamise ja kummardamise juurde. Kiituseorus kiitsid nad Issandat. Nad ülistasid Tema püha nime. See ongi oluline! Vaenlased (moabid ja ammonlased) võivad püüda õnnistusi varastada, aga need on Jumala poolt antud Tema lastele igaveseks, seniks, kuni nad jäävad ustavaks. Need, kes on usuga täidetud, jäävad ustavaks. Me ei tohi suhtuda õnnistustesse hoolimatult, pigem peaksime olema õnnistuste majapidajad. Mida rohkem me Issandat usume ja täname Teda selle eest, mida Ta teeb, seda vähem hõlmab see meid kui üksikisikuid ja seda enam keskendume Jumalale. Juhid peavad andma võitude ja edu eest au Jumalale. Selline enesedistsipliin säilitab juhis alandlikkuse ja julgustab sama vaimsuse esile tõusmist ka järgijate eludes. Juhtide eneseülistamine ja kuningliku võimu

väärkasutamine õhutab vaenule ja ebamõistlikkusele, aga kui Jumal on austuse keskpunktiks, mis on väliselt märgatav, siis on inimeste usaldust kerge võita.

Kokkuvõte

„Selles kitsikuses oli Juuda tugevuseks Jumal, ja Tema on oma rahva tugevuseks ka tänapäeval. Me ei saa loota vürstidele ega seada inimesi Jumala asemele. Meil tuleb meeles pidada, et inimolevused on ekslikud ja võivad langeda, kuid Tema, kes on Kõikvõimas, on meie tugev kindlus. Igas hädaohus peame meenutama, et see on Tema võitlus. Tema jõuvarud on piiramatud ja näiline võimatus võita teeb võidu seda suuremaks.“ (Prohvetid ja kuningad, lk 202)

- Juht peab olema jumalakartlik – tee seda!
- Juht peab palvetama – armasta seda!
- Juht peab uskuma – tõesta seda!
- Juht peab ülistama Jumalat – näita seda!

Küsimused aruteluks

1. Kuidas Joosafat näitas, mismoodi käitub ustav Jumala teener hirmutavate olukordadega silmitsi seistes? (2Aj 20:12; Ps 25:15; 62:1)
2. Loe 2Aj 20:20-23. Mida sa arvad, miks Jumal määras lauljad teekonna juhtijaiks?
3. Kuidas Jumal tänapäeval oma rahvaga suhtleb? Kas ta kasutab prohveteid?
4. Mida peaksime tegema, kui meil on kiusatus Jumala sõnas kahelda või sellele mitte kuuletuda?
5. Mida sa arvad, mis juhtuks, kui me tänapäeval oma kirikus jäljendaksime leviite, kristlikke teerajajaid ja misjonäre?
6. Mida ütleb 2. Ajaraamatu 20:19–20 sulle isiklikult ja kuidas saad seda oma igapäevaelus otsuste langetamisel rakendada?

„Ja need leviidid, kes olid kehatlastest ja korahlastest, tõusid üles, et Issandat, Iisraeli Jumalat, ülivalju häälega kiita. Ja järgmisel hommikul tõusid nad vara ning läksid Tekoa kõrbe. Nende välja minnes astus Joosafat ette ja ütles: „Kuulge mind, Juuda ja Jeruusalemma elanikud! Uskuge Issandasse, oma Jumalasse, siis te jääte püsima! Uskuge tema prohveteid, siis õnnestub teil kõik!“

5. PÄEV

Adra tagant

vaimseks juhiks

Dr Abner De Los Santos on adventkoguduse asepresident ja noortetöö nõunik

Sissejuhatus

Minu jaoks on olnud eesõigus koos sinuga selle nädala jooksul juhtimist õppida. Vaimne juhtimine on Jumala rahvale olnud ajaloo vältel vajalik selleks, et teiste inimeste elu mõjutada, nii et kõik oleksid valmis Jumala kutset järgima. Jumal on meie ülemjuht.

Igas oma elu etapis on mind mõjutanud mõni juht. Jumal on andnud mulle võimaluse kasvada, jälgides juhte nagu mu vanemad, õpetajad, pastorid ja kogudusevanemad, sõbrad ja kolleegid. Nad on mind inspireerinud, aidanud, õpetanud, mulle väljakutseid esitanud ja mind julgustanud olema just selline inimene, nagu Jumal tahab. Ma olen kindel, et sama saab öelda ka sinu kohta.

Ajalukku vaadates on näha, et kirikus on igas põlvkonnas olnud häid, usaldusväärseid ja kalliks peetud juhte. Kuid ükskõik, kui andekad, austusväärsed või hinnatud varasemad juhid on olnud, tuleb teatepulk ühel päeval siiski järgmistele edasi anda, sest Jumal kasvatab enda jaoks alati uusi juhte.

Ellen White ütles: „Jumal kutsub tugevaid, pühendunud ja ennastohverdava meelsusega noori naisi ja mehi, kes astuvad esiritta ja pärast lühikest õppimisaega liiguvad edasi ja on valmis rääkima Jumala sõnumit maailmale.” (Ellen G. White, Christian Service, lk 64) Kas sa mäletad Eliisa lugu? Eelija kutsus „Eliisat üles atra maha jätma ja Jumala kutset järgima.” (Samas, lk 60)

Eliisa lugu ja kutsumist jälgides leiame kolm tähtsat sammu adra tagant vaimseks juhiks saamise teel.

#1 Näita üles soovi juhiks saada, et austada Jumalat ja teha seda, mida Jumal sulle teha annab

Et adra tagant juhi mantli (või teatepulga) juurde liikuda, pead soovima austada Jumalat. Tee hästi kõike, mida Jumal sulle teha annab.

1. Kuningate 19:19–21 on kirjas, et kui Jumal rääkis Eelijaga sellelt mäelt, kus Ta oli Eelijale ennast ilmutanud, ja käskis Eelijal Eliisa enda järeltulijaks võida, „Siis ta läks seal ära ja leidis Eliisa, Saafati poja, kes oli kündmas; ta ees käis kaksteist härjapaari ja ta ise oli kaheteistkümnendaga. Kui Eelija temast mööda läks, siis ta heitis oma kuue tema peale. Ja Eliisa jättis veised ja jooksis Eelijale järele ning ütles: „Lase mind ometi oma isale ja emale suud anda, siis ma käin su järel!“ Ta vastas temale: „Mine, aga tule tagasi, sest ära unusta, mis ma sulle olen teinud!“ Ja ta läks tema juurest tagasi, võttis veistepaari ning tappis need; veiste iketega keetis ta liha ning andis rahvale, ja nad sõid. Siis ta tõusis ja käis Eelija järel ning teenis teda.“

Kuni selle hetkeni oli Eliisa töötanud tundmatuna. Ta oli lihtsalt tähtsusetu põllumees, kuid ta järgis Jumalat ja oli Talle ustav. Ta oli üks neist seitsmest tuhandest põllumehest, keda Jumal mainis Eelijale kui Talle ustavaid.

„Eliisa oli valmis tegema kõike, mida Jumal temalt palus.“ (John C Maxwell, Learning from the Giants, New York Faith Words, 2014, lk 22) Ellen White ütleb: „Jumala juhtimisel otsis Eelija endale järglast. Kui ta möödus põllust, kus kündis Eliisa, heitis ta noormehe õlgadele pühenduskuue. Näljahäda aastail oli Saafati perekond tutvunud Eelija töö ja ülesannetega ning nüüd andis Jumala Vaim Eliisale märku prohveti selle teo tähendusest. See oli talle märgiks, et Jumal oli teda kutsunud Eelija järeltulijaks.“ (Ellen G White, „Prohvetid ja kuningad“, lk 219.)

Kuidas näitas Eliisa, et ta on teenistustöö mantli pärimiseks valmis? Ta lõpetas otsekohe põlluharimise. Kõigepealt tappis ta oma härjad, siis kasutas ta puust atra, et altariil tuli süüdata, küpsetas seal peal härgade liha ning andis seda inimestele süüa. Seejärel järgnes ta Eelijale ja sai tema teenriks. Niimoodi toimides näitas Eliisa, kui tulihingeliselt ta Eelija mantlit soovis.

Seesama Jumal, kes seadis Eelija Eliisa õpetajaks tema teel uueks juhiks, kutsub ka täna kogenud juhte noorte õpetajaiks. On aeg, mil teatepulk tuleb edasi anda. Jumal on valmis seadma ametitesse uusi juhte. Palvetame uute juhtide eest. Võib-olla ei näe ega kuule me neid veel, kuid nad on „juba siinsamas ruumis ja ootavad, et me neid tervitaksime.“ (Maxwell, Intentional living, lk 18)

Kallis noor, kas sina oled üks nendest? Kuidas sa näitad, et oled valmis võtma mantli ja haarama kätte teatepulga?

#2 Ole kannatlik ja oota juhi mantlit

Et adra tagant välja astuda ja juhi positsiooni saavutada, pea meeles, et Jumalal on sinu jaoks oma aeg. Sina pead kannatlikult ootama, millal Jumala seatud aeg saabub. „Jumala eesmärk töötab vaid koos Jumala ajastusega.“ (Maxwell, Intentional living, lk 28)

Kui Jumala aeg tuli, oli Eelija üliõnnelik, et sai teenimise teatepulga Eliisale üle anda. Samuti oli Eliisa, kes oli Eelijat siiani kannatlikult ja rõõmsalt teeninud, valmis teatepulka vastu võtma.

Ellen White ütleb: „Kutse saada Jumala prohvetiks tuli Eliisale siis, kui ta oli koos oma isa sulastega põldu kündmas. Ta tegi tööd, mis vajas parajasti tegemist. Eliisal olid olemas nii juhi võimed kui ka teenimisvalmis alandlikkus. Meelelaadi poolest oli ta vaikne ja õrn, samas siiski tarmukas ja kindlameelne. Ta oli aus ja ustav, armastas ja austas Jumalat. Igapäevased tagasihoidlikud kohustused kasvasid ta sihikindlaks ja üllameelseks ning ta edenes pidevalt armus ja tundmises. Koos isaga koduse elu kohustusi täites õppis ta tegema koostööd ka Jumalaga.” (Ellen G White, „Prohvetid ja kuningad”, lk 218.)

Teenimises pole midagi alandavat. On vaid soovide esitamise ja otsuste langetamise puudumine. Pead väikestes asjades endast parima andma, sest nende hästi tegemine arendab sinus õiget vaimsust ja iseloomu, et suuremaid asju hästi teha. Kui Eliisa otsustas Jumala kutset järgida, „siis ta tõusis ja käis Eelija järel ning teenis teda.” (1Kn 19:21)

Piiblis on teised Eliisa kohta hea tunnistuse jätnud. Veidi aega pärast Eelija taevasse minekut küsis Joosafat Ahabi pojalt Jooramilt: „Kas ei ole siin mõnda Issanda prohvetit, kelle läbi me saaksime küsida Issandalt?” Iisraeli kuninga teener vastas: „Siin on Eliisa, Saafati poeg, kes valas vett Eelija käte peale.” (2Kn 3:11) Eliisal paluti teha kõige madalamaid töid ja ta tegi neid alati hästi, üritades austada Jumalat. Ta töötas koos Eelijaga ja lasi Jumalal ennast kujundada. Ta ootas Jumalalt õigeid eesmärke ja õiget aega suurema töö tegemiseks.

Kui palju aega möödus alates sellest, millal Eelija 1. Kuningate raamatu 19. peatükis Eliisa välja valis, kuni selle ajani millal Eliisa 2. Kuningate raamatu 8. peatükis Eelija mantlipärijaks sai?

Me ei tea seda kindlalt. Aga ükskõik, kui kaua see aeg võttis, ootas Eliisa seni, kuni Jumal andis talle korralduse Eelija töö üle võtta, ning alustas alles siis oma teenimist prohvetina. Ta oli kannatlik, jäädes ustavaks Jumala kutsele ja ülesannetele Eelija teenrina.

Eliisat ei peatanud takistused ega kütkestanud kiusatused. Päev-päevalt oli ta ustav väikestes asjades, järgides Eelijat ja kallates vett tema kätele. Nii õppis Eliisa teenima ja sel teel õppis ta ka seda, kuidas juhtida ja teisi juhendada.

Kallid noored inimesed, te ei tea Jumala eesmärki enda jaoks. Aga, nagu ütles apostel Paulus 2Tm 2:15: „Püüa hoolega osutada Jumala ees kõlblikuks töötegijana, kel pole tarvis häbeneda, kes tõe sõna kuulutab õigesti.”

Jumal teab sinu südant, Tema vaatab sügavamale kui pealispind, Tema teab, kuidas sa teda väikestes asjades teenid. Iga päev väikeseid asju tehes saad sa aktiivselt Jumalat teenida.

Ellen White on kirjutanud raamatus „Prohvetid ja Kuningad“ (lk 221):

„Igaüks saab kord kutse asetada kõik teenistuse altarile. Meid kõiki ei kutsuta teenima Eliisa taoliselt ega kästa ära müüa kõik, mis meil on. Ent Jumal palub, et annaksime oma elus Tema teenimisele esikoha. Me ei peaks laskma ühtegi päeva mööduda ilma, et edendaksime kuidagi Tema tööd maa peal. Ta ei oota kõigilt ühesugust teenistust. Üks võib saada kutse evangeeliumitöösse välismaal, samas kui teisel palutakse majanduslike vahenditega evangeeliumitööd toetada. Jumal võtab vastu mõlema ohvri. On lihtsalt vaja, et oma elu ja kõik huvid pühendataks Jumalale. Need, kes selliselt pühenduvad, kuulevad taeva kutset ja järgivad seda.“

Ole ustav ja oota kannatlikult juhi mantlit.

#3 Ülista Jumala vägevust

Küsi kahekordset Püha Vaimu osa ja võta üles juhi mantel, et Jumala vägevust ülistada.

Adra tagant välja tulemiseks ja juhi mantli pärimiseks pead sa küsima oma ellu kahekordset Püha Vaimu osa, et Jumala ülistada vägevust.

Et noori inimesi inspireerida ja õpetada, kuidas adra tagant vaimseks juhiks saada, ei tohi me välimusele liiga suurt rõhku asetada. Jumal, aita meil vaadata olukordi nii, nagu sina vaatad, anna meile tarkust näha südant rohkem kui välimust. Jumal, me teame, et sind ei huvita mitte teadmine, kuidas asjad lähevad, vaid hoopis see kuidas me kasvame ja kuidas meie südamed avanevad Püha Vaimu mõjule ja muutvale väele.

„Eliisat kutsuti teenimistöö esiritta pärast seda, kui ta oli alandlikult oma isandat mõnda aega teeninud. Selle ajaga sai temast parem inimene. Ta töötas õpilasena Eelija käe all. Ja kui saabus aeg peamees ära võtta, siis see, kes tema alluvuses oli töötanud, astus esiritta. Eliisa oli valmis saama prohvetina Eelija järeltulijaks.“ (EGW „Kuulutus noortele“ 28. aprill, 1898)

Kui Eelija teadis, et tema maapealse elu lõpp on lähenemas, ütles ta mehele, kes oli teda mitu aastat teeninud: „Sa peaksid jääma siia, sest Jumal on saatnud mind Jordani äärde.“ Aga Eliisa, kes oli pikalt ja kannatlikult oma isandat teeninud, ütles talle: „Nii nagu Jumal elab ja nagu Sinu hing elab, ma ei jäta sind.“

Nad läksid koos Jordani äärde, kus 50 prohveti jüngritseisid ja neid kaugusest jälgisid. Nad nägid selgelt, kuidas kaks meest seisid Jordani ääres.

Piibel ütleb, et siis „Eelija võttis nüüd oma kuue, rullis selle kokku ja lõi sellega vett: see lahkes siia- ja sinnapoole, ja nad mõlemad läksid üle kuiva mööda. Ja kui nad olid üle jõudnud, siis ütles Eelija Eliisale: „Palu, mis ma peaksin tegema sinu heaks, enne

kui mind ära võetakse sinu juurest!” Ja Eliisa ütles: „Tuleks mulle ometi kahekordne osa sinu vaimust!” Ta vastas: „Sa oled palunud rasket asja. Ometi, kui sa näed mind su juurest ära võetavat, siis sünnib sulle nõnda; aga kui mitte, siis ei sünni.” Ja kui nad nõnda ühtejärke läksid ja rääkisid, vaata, siis sündis, et tulised vankrid ja tulised hobused lahutasid nad teineteisest ja Eelija läks tuulepöörises taevasse. Kui Eliisa seda nägi, siis ta hüüdis: „Mu isa, mu isa! Iisraeli sõjavankrid ja tema ratsanikud!” Seejärel ei näinud ta teda enam. Siis ta haaras kinni oma riideist ja käristas need lõhki kaheks tükiks.

Eliisa jätkab Eelija tegevust

Ta tõstis siis üles Eelija kuue, mis tollel oli seljast maha langenud, ja läks tagasi ning peatus Jordani kaldal. Siis ta võttis Eelija mahalangenud kuue ja lõi vett ning ütles: „Kus on Issand, Eelija Jumal?” Kui ta oli vett löönud, siis lahkes see siia- ja sinnapoole ja Eliisa läks üle.” (2Kn 2:8–14)

Oma tegude ja palvega kutsus Eliisa välja Jumala väe ja kohaloleku, kui ta haaras enda kätte prohveti mantli.

Ellen G. White „Prohvetid ja Kuningad” lk 226: „Eliisa ei palunud ilmalikku au ega kõrget kohta maailma suurmeeste seas. Ta igatses kogu südamest suurel määral seda Vaimu, keda Jumal oli nii rikkalikult andnud mehele, kes sai au minna elusalt taevasse.”

Pärast seda, kui suurmees ja prohvetijüngrite juht oli lahkunud, küsisid kõik, kas Jumal on Eliisaga sama palju, kui Ta oli Eelijaga. Nad tahtsid teada, kas Jumal on ikka nende keskel. Nad tahtsid olla kindlad, et Jumal on kutsunud neile uue juhi. Eliisa vastas sellele küsimusele, kui ta lahutas veed just nii, nagu Eelija oli teinud. Sellega näitas Jumal prohvetitele, et Eliisa oli tema seatud mees neid juhtima.

Kokkuvõte

Jumal on valmis kasvatama uusi juhte. Praegu on aeg, mil teatepulk peab liikuma käest kätte ja mantli peavad pärima uue põlvkonna juhid. On aeg, et noored tuleksid adra tagant välja ja võtaksid üles juhi mantli. On aeg, et noored küsiks oma ellu kahekordset Püha Vaimu osa, et Jumala vägevust ülistada.

Jumalal on praegu juhte, keda Ta on kutsunud olema uue põlvkonna juhtide õpetajad, täpselt nagu Eelija, et teisedki oskaksid inimesi Jeesuseni juhtida. Paulus ütleb meile 2Tm 2:2: „Ja mida sa minult oled kuulnud paljude tunnistajate kuuldes, see anna ustavate inimeste hoolde, kes edaspidi sobivad õpetama ka teisi.”

Kallis noor, pea meeles, et kristlik juhtimine tähendab kristliku mõju välja arendamist ja enda ümber olevatele inimestele oma eluga hea eeskuju näitamist. On aeg, et meie, noored inimesed, liiguksime adra tagant vaimuliku juhi seisusesse. Elagem elu, mis on selle kutsumise vääriline, nii et kui on aeg teatepulk edasi anda, oleksime valmis seda vastu võtma.

Mu sõber, võib-olla valmistab Jumal sindki, nagu Eliisat, ette teisi juhtima. Kas sind õpetatakse, kuidas juhi kohta vastu võtta? Nagu Eliisa, pead sa andma endast parima väikestes asjades, sest kui sa teed väikeseid asju hästi, aitab see sul arendada vaimsust ja iseloomu ka suuremaid asju hästi teha. Palu Jumalalt, et Ta annaks sulle alandlikku vaimu ja sõnakuulelikkust järgida, samuti nagu Eiša järgis Eelijat. Palu, et Jumal aitaks sul vastu võtta iga ülesanne, mida Tema arvab heaks sulle anda, isegi kui see on praeguste juhtide kätele vee kallamine.

Hb 13:7, 17: „Pidage meeles oma juhatajaid, kes teile on rääkinud Jumala sõna; pidades silmas nende elukäigu lõppu, võtke eeskujuks nende usk! Olge kuulekad oma juhatajaile ja alistuge neile! Nemad ju valvavad teie hingede üle nagu need, kellel tuleb aru anda, et nad teeksid seda tööd rõõmuga, mitte ägades, sest sellest poleks teile kasu!”

Et tulla adra tagant välja ja saada vaimulikuks juhiks, avalda soovi juhi mantli järele. Sea eesmärgiks austada Jumalat, tehes hästi seda, mida Jumal annab sulle teha. Ole kannatlik, kui ootad Jumalalt õiget aega juhi mantli pärimiseks. Küsi kahekordset Püha Vaimu osa ja võta üles juhi mantel, et Jumala vägevust ülistada. Sa pead kuulutama tervele maailmale, et Jeesus tuleb varsti ja võtab meid koos enesega taevasse.

Üleskutse

Kui paljud teist soovivad täna Jumalale öelda: „Ma otsustan täna põletada oma mineviku kogemused, põletada kõik oma liha altaril, et Sind teenida”? Tule altari juurde ja ütle Jeesusele: „Siin ma olen, Jumal. Ma tahan kasutada oma ande Sinu töös. Ma olen valmis võtma riski Sinu jaoks, et Sinu kuningriik kasvaks.”

Palvetame.

Küsimused aruteluks

Loe 2. Kuningate 2:2.

Arutle püha sõpruse ja õpetajatöö üle. Kui tähtis on oma sõpru eesmärgipäraselt valida ning ennast siduda inimestega kes on vanemad, targemad ja vaimulikus elus kaugemale jõudnud ning kes on sulle juhiks?

Loe 2. Kuningate 2:7 ja arutle selle üle.

- a. Kas sa arvad, et Eelija pani Eliisat proovile, kui ta käskis Eliisal endale mitte järgneda?
- b. Kas sa usud, et prohvetid, kes kaugusest vaatasid, said samuti kahekordse osa vaimu, nagu Eliisagi?

6. PÄEV

Joosepi kirjad

Egiptusest

Dr Galina Steele töötab adventkoguduse arhiivi-, statistika- ja uuringute osakonnas uurimisjuhina

Kujuta ette, et oled ühes raamatukogus, kus teed ajalooalast uurimustööd. Sinu ülesandeks on läbi töötada erinevaid antiik-Egiptusega seotud dokumente ning järsku satud sa isiklike kirjade kogule kelleltki Joosepi-nimeliselt isikult, kes pole neid kirju aga ilmselgelt saajatele edastanud. Avastad, et Joosep tegi suurepärase karjääri, saades orjast Egiptuse peaministriks. Ning kuigi ta elas kaua aega enne meid, siis kas võib olla, et nii mõnigi tema elus kogetud õppetund võiks kõnetada tänasel päeval meidki?

Esimene kiri Egiptusest

Kallis isa Jaakob.

Kirjutan sulle Egiptusest. Ma olen nüüd Pootifari, vaarao ihukaitsepealiku majas orjaks. Ma igatsen sind nii väga. Ma ei oleks suutnud ealeski ette kujutada, et mu elu võiks muutuda nii järsult, nagu see nüüd juhtunud on. Ma ei oleks iial uskunud, et mu vennad võiksid mu vastu nii julmad olla. Ma kõrvus on veel nende vihased hääled, kui läksin nende juurde Dotanisse. Kas tead, isa, nad tahtsid mind tappa! Kui see kaupmeeste karavan poleks parasjagu meist möödunud, oleksid nad ilmselt seda ka teinud.

Ma ei tea, mida nad sulle rääkinud on. Ilmselt seda, et ma eksisin körbes ära ning ei jõudnudki üldse nendeni? Kas nad tõid sulle selle ilusa kuue, mille sa mulle kinkisid ning mille nad jõhkralt mu käest ära võtsid? Tõenäoliselt rebisid nad selle tükkideks, määrisid lamba verega ning ütlesid sulle, et mõni metsloom sai mu kätte ja sõi mu ära. Mida ma küll neile teinud olin? Kas nad kadestasid mind sellepärast, et sa armastasid mind nii väga ning kandsid pärast ema surma minu eest erilist hoolt? Kas nad vihkasid mind mu unenägude pärast, kus ma nägin neid enda ees kummardamas?

Nad müüsid mu ismaeliitidele, kes tõid mu siia Egiptusesse ja müüsid mu Pootifarile. Inimesed ei tunne siin Egiptuses tõelist Jumalat – seda üht, kes tegi taeva ja maa. Nad kummardavad päikest ja kuud ning usuvad, et nende jõgi on püha. Nad usuvad, et vaarao on jumala poeg ning neil on palju ebajumalaid. Nende keel on imelik ja esialgu ei saanud ma sellest sõnagi aru. Toit, mida nad siin söövad, on vastik, ent ma olen tänulik puuviljade rohkuse ja riisi eest. Kuigi orjadele ei anta just palju süüa, on see toit vähemalt puhas.

Siinne ilm on väga kuum, kuid öösiti on jahe ja vett jätkub nii pesemiseks kui ka vilja, palmide ja lillede kastmiseks. Rikastel inimestel on isiklikud basseinid ning nad kannavad valgeid linaseid tuunikaid. Neil on huvitav süsteem majade ja püramiidide ehitamiseks. Nad teevad asju teistmoodi kui meie ning nad peaksid meid oma telkide ja lambakarjadega primitiivseteks inimesteks.

Pole lihtne olla siin maal ori, kuid ma pean meeles, mida sa mulle õpetanud oled, ning püüan olla vastutustundlik ka väikestes asjades. Ma otsustasin, et teen kõike just nii, nagu teeksin seda Jumalale. Ma räägin Temaga tihti. Ma palun, et juhtuks ime, kuid tundub, et Jumal vaikib. Ma ei mõista, miks Jumal lasi sel juhtuda. Kas Ta karistab mind millegi eest? Või paneb Ta mind lihtsalt proovile? Ma ei mõista. Ma püüan meeles pidada, et Ta ei hülga mind kunagi ning miski, mida ma olen teinud minevikus või teen praegu, ei ole nii halb, et Ta mind sellepärast maha jätaks. Kuid vahel on siiski raske uskuda, et Ta on siinsamas mu kõrval.

Unetutel öödel vaatan tähti ning mulle meenub su telk, sinu lahked silmad ja su hääl, kui ütlesid mulle, kuidas mind armastad. Ma mäletan kõiki su lugusid Jumala ettenägelikkusest sinu elus. Ma püüan uskuda, et ta juhib ka mind praegu, kuigi vahel on see raske. Vaatamata sellele, mida vennad mulle tegid, annaksin ma ükskõik mida, et tagasi kodus olla. Vahel tunnen ma, et vihkan neid, ning muretsen, kas mu väikevennal Benjaminil on ikka nendega koos turvaline olla. Ma armastan sind ja igatsen sind nii-nii väga.

Sinu poeg Joosep

Teine kiri Egiptusest

Kallis isa Jaakob.

Ma ei suuda kuidagi kirjeldada, kui tänulik ma olen oma isade Jumalale, kes on mind siin võõral Egiptusemaal hoidnud ja kaitsnud. Kuid mitte ainult seda, vaid Ta on lasknud mul leida poolehoidu Pootifari silmis ning aidanud mind amettesse, millest ma pole kunagi isegi unistada osanud. Pootifar tegi minust majahoidja kogu oma vara üle. Ta usaldas kõik minu kätte ning kohtleb mind nagu omaenese poega. Mul tuleb tegeleda paljude erinevate ülesannete ja inimestega ning mitmel korral on mulle meenunud sinu antud õppetunnid. Suur tänu kõige eest, mida oled mulle õpetanud! Nende teadmisteta oleks mul võimatu selle suure majapidamisega siin hakkama saada. Ma teen kõike nii, nagu teeksin seda Issandale, ning nad ütlevad siin, et kõike, mida ma puutun, saadab edu! Kuid ma tean, et kõik see on üksnes Issanda õnnistus. Ka Pootifar tunnistab seda. Ta ütles, et mu Jumal on minu tõttu tema koda õnnistanud ning tema rikkused ja edu on kasvanud, kuna Jumala õnnistus on selle majapidamise peal. Oma ametikohustustes kohtlen ma kõiki inimesi võrdselt, olenemata nende staatusest. Ma ei alanda orjasid, kuna tean, mis tunne on olla ori. Iga päev siin on

huvitav oma võimaluste ja ka väljakutsetega. Kuigi ma igatsen sind väga, tunnen end nüüd siin juba kodusemalt.

Siiski on üks mure – mu ülemus on väga hea mees ja, nagu ma ütlesin, usaldab ta mind piiritult. Tal on ka väga kaunis naine – veetlev, armastab ilu ja luksust, kuid heidab mulle silma. Palvetan, et oleksin tugev ning Jumalale ustav. Ma ei saa rikkuda käsku ja teotada oma ülemust. Ma pole varem sinuga millestki sellisest rääkinud, kuid loodan, et suudan jääda ustavaks sellele, mida Jumal on meile öelnud abielu pühaduse kohta, ega häbista Jumalat ja Tema nime. Kui mul oleks salasuhe, lõhuks ja hävitaks see hea suhte minu isandaga. Ma mäletan, kuidas sa armastasid mu ema, ja mul on meeles ka see tragöödia, mis juhtus, kui Diina Sekemisse läks. Ma soovin, et ühel päeval oleks mul õnnelik kodu ja perekond. Ma tahan teha kõike õigesti. Ma ei taha teha midagi, mis võiks tulevikus minu õnne varjutada. See väike probleem tumestab mu elu, mis muudu on praegu väga hea. Ma palvetan, et Issand kaitseks mind kurja eest ja hoiaks mind selles kiusatuses.

Armastan sind nii väga. Igatsen tohutult.

Sinu Joosep

Kolmas kiri Egiptusest

Kallis isa!

Mu elu on jälle täielikult muutunud. Ma olen vangis. Mind süüdistuseks on katse Pootifari naist vägistada – kuritegu, mida ma pole sooritanud. Tegelikult jooksin ma toast välja, jättes oma kuue tema kätte, kui ta mind sellest kinni püüdis. Ja taas küsin ma: „Miks?“ Miks Jumal lubas sel juhtuda, kui ma olin ometi Talle nii pühendunud? Kuidas ma saaksin midagi sellist oma Jumala silmis teha? Ta oli pidevalt mu silme ees. Rääkisin Temaga päeval ja ööl, tegin kõike Tema aulise nime pärast. Ma püsisin üksnes Tema abi ja õnnistuste varal. Kuidas oleksin võinud oma Jumalat reeta ning kaotada ka oma ülemuse usaldust? Ei, ma poleks seda suutnud teha.

Need, kes mind kadestasid, rõõmustasid, kui mind vangikongi heideti. Sellegipoolest tean ma, kellesse uskusin ja usun. Kas Issand paneb mind taas kord proovile? Kas ma peaksin olema kannatlikum, kui ma juba praegu olen? Ma ei tea. Kuid ma otsustasin meenutada ja meeles pidada kõike seda head, mis minuga Egiptuses on juhtunud. Ma valisin Teda taas usaldada, olenemata olukordadest. Ning ma polnud pettunud. Jumal on lasknud mind leida armu vanglaülemas silmis, kes tegi minust enda abilise. Ta pani mu kõigi vangide üle ning nüüd vastutan ma siin kõige eest. Mõistan nüüd inimesi paremini, eriti neid, kes ei vääri oma kannatusi. Ma püüan nende vastu lahke olla. Kolm päeva tagasi juhtus midagi kummalist. Nägi kaht nõutut ja kurba meest. Kui küsisin neilt nende probleemide kohta, siis rääkisid nad mulle oma unenägudest. Neid kuulates jutustasin neile Jumalast, kes teab tulevikku ja kes saab nende unenägusid seletada. Ma küsisin Jumalalt seletust unenägude kohta ja Ta andis mulle arusaamise.

Ning täna täitus kõik täpselt nii, nagu Jumal mulle oli näidanud: vaarao pagarite ülem hukati ja joogikallajate ülema koht taastati ning ta võeti tagasi paleesse.

Isa, see tuletas mulle meelde need erilised unenäod, mida kodus nägin, kus mu vennad tulid mu ette kummardama. Ma ei tea, kuidas ja millal see kõik tõeks saab, kuid mul on kummaline teadmine, nagu oleks Jumal mind enne ja ka praegu julgustanud, et mu tulevik on alati Tema kätes. Ma palusin vaarao veinikallajal end meeles pidada, kui kõik tema jaoks on hästi laabunud, et ta aitaks ka mind vanglast pääseda. Ma pole ju teinud midagi, mille eest vääraksin siinset karistust. Ma loodan parimat, ent tean, et mu saatus on Jumala ja mitte inimeste käes. Mulle meenus ka sinu unenägu redelist ning see, kuidas inglid redelit mööda tõusid ja laskusid. Ma tean, et kõik on jätkuvalt Jumala hoole ja kontrolli all. Ootan kannatlikult Tema plaanide täitumist oma tuleviku jaoks.

Sinu Joosep

Neljas kiri Egiptusest

Kallis isa!

Alates viimasest korrast, mil sulle kirjutasin, on nii palju juhtunud. Esiteks õppisin taas kord, et Jumal ei unusta kedagi. Ma olin üsna üllatunud, kuid mind kutsuti vanglast välja selleks, et seletada vaarao unenägusid. Kaks aastat oli möödunud ajast, mil seletasin pagarite ülema ja joogikallajate ülema unenäod. Vahepeal polnud midagi toimunud ning nüüd toodi mind vaarao paleesse, kus vaarao rääkis mulle oma imelikest unenägudest seitsme paksu ja seitsme kõhna lehma ning seitsme jämeda ja seitsme peenikese viljapea kohta. Mõlemal juhul neelasid kõhnad lehmad ja peenikesed viljapead ära prisked lehmad ja jämedad viljapead. Mitte keegi ei suutnud neid unenägusid vaaraole seletada, kuid ma tulin joogikallajale meelde ning ta soovitas mind kutsuda. Muidugi pole see minust endast, vaid Jumal annab mulle arusaamise unenägudest. Ja Ta andis mulle teada ka nende unenägude tähenduse. Ma selgitasin vaaraole, et nende unenägude kaudu ennustas Jumal seitset küllusliku saagiga aastat ning seitset aastat näljahäda. Vaarao pani mu tervet maad valitsema, et koguda kokku kõik saak neil seitsmel külluseaastal ning valmistada riiki ette seitsmeks kitsikuseaastaks.

Midagi veel – ma abiellusin! Mulle anti naiseks üks väga kaunis kõrge soost neiu ja ma armastan teda väga. Ta on mulle sünnitanud kaks poega: Manasse ja Efraimi. Ma olen nii õnnelik ning soovin, et sa võiksid mu lapsi näha. Kui ma hoian neid oma käte vahel, meenuvad mulle ajad, mil sa vaatasid mind ja Benjamini samasuguse pilguga, nagu mina oma lapsi. Nüüd mõistan palju paremini, mida tähendab olla isa. Hoolitseda ja armastada. Juhatada ja pidevalt muretseda. Olla uhke. Ning soovida alati kaitsta.

Ma arvan, et hakkab rohkem mõistma ka oma Taevase Isa südant. Ma õppisin koos Temaga elama kõigil neil enda muredemaa aastatel. Ta oli mu kõrval orjapõlves, Pootifari majas, vanglas ja nüüd minu uuel ametikohal. Viljakad aastad on nüüd

möödas ning ennustatud nälja-aastad on saabunud. Tahaksin teada, kuidas sinul ja mu vendadel läheb. Kuidas nende peredel läheb? Kui palju lapsi kellelgi on? Ma soovin, et saaksin teid kõiki näha. Ma usun, et olen neile andestanud. See oli raske, kuid Jumal aitas mind. Ma palvetan, et Ta hoiaks näljaajal teie elu. Soovin, et võiksin sind kas või korraks näha. Tahaksin näha su naeratust, kui võtad mu pojad oma käte vahele. Ma soovin, et see päev võiks saabuda. Palvetan selle pärast ja loodan, et teil on kõik hästi.

Alati sinu Joosep

Viies kiri Egiptusest

Mu Isa, kes sa oled taevas.

Ma ei suuda uskuda, et olen elanud nii kaua sellel enda kummalisel viletsusemaal! Õigupoolest on see saanud minu koduks. Siiski ei unustanud ma kordagi, et olen võõras, ning mu unistuseks on pöörduda tagasi Tootatud Maale, mille Sa lubasid mu vanaisale Aabrahamile. Seetõttu olengi oma vendadel palunud viia enda luud Tootatud Maale, kui Sina neid siit Egiptusest sinna tagasi juhid. Ma ei taha, et mind siia isegi surnuna jäetaks, kuna ma kuulun Sulle.

Oma elule tagasi vaadates saan öelda vaid seda, kui tänulik olen Sulle Sinu juhtimise ja kaitse eest enda elus! Kui mind orjana Egiptusesse toodi, ei oleks ma suutnud ette kujutada, et Sa pöörad kõik üksnes heaks nii minu, mu perekonna kui ka egiptlaste jaoks. Kuid Sa tegid seda! Sa päätsid mind, Sa päätsid Egiptuse nälja käest ning Sa töid mu pere, mu isa ja vennad siia. Neid kõiki päästeti, kuna Sa saatsid mu siia teed valmistama. Just seetõttu ütlesin ma oma vendadele: „Aga nüüd ärge kurvastage ja ärgu süttigu teil isekeskis viha, et müüsite mind siia, sest teie elu säilitamiseks läkitas Jumal mind eele... Jumal läkitas mind teie eele kindlustama teile järeltulijaid maa peal ja hoidma teid elus, pääsemiseks paljudele. Niisiis ei ole teie mind läkitanud siia, vaid Jumal, ja tema on mind pannud vaaraole isaks ja isandaks kogu ta kojale ning valitsejaks kogu Egiptusemaale.” (1Ms 45:5, 7–8) „Te mõtlesite küll mu vastu kurja, aga Jumal pööras selle heaks, et teha, mis tänapäeval ongi tehtud: hoida palju rahvast elus.” (1Ms 50:20)

Sa oled imeline Isa! Sa pöörasid mu vendade poolt korda saadetud kurja heaks. Ma ei tea, mis minuga juhtunud oleks, kui mind poleks mu isalt ära võetud. See oli raske, kuid nüüd näen, kuidas Sa valmistasid mind ette mu eesmärgi täitmiseks. Minu elu iga etapp – kodus, Pootifari majas, vanglas – oli samm lähemale Sinu plaani täitumisele minu elu suhtes. Ma olen tänulik, et Sa oled mind kasutanud terve Egiptuse rahva ja oma pere päästmiseks nälja käest.

Olen tänulik ka selle eest, et Sa lubasid mul näha minu isa Jaakobit ja isa sai omakorda näha mu poegi! Ta õnnistas neid! Ta nägi mind ning me elasime Egiptuses koos seitseteist aastat, sama kaua, nagu ma elasin koos temaga kodus enne, kui mind orjaks müüdi. Selle teekonna jooksul oled Sa meid kõiki muutnud. Ma ei teadnud, et Sa olid

korraldanud mulle kohtumise mu vendadega, kuid Sa tegid seda. Ma ei suutnud uskuda, kuidas Sa nende südameid olid muutnud. Kui nad tulid siia toitu ostma, panin ma neid korduvalt proovile ning mulle sai selgeks, et nad polnud enam needsamad julmad, halastamatud ja isekad vennad. Nad armastasid üksteist ning kandsid üksteise eest hoolt. Nad hoolitsesid Benjamini ja meie isa eest. Sa oled Jumal, kes muudab südameid. Aitäh, et Sa muutsid ka minu südant. Vihkamise, kättemaksu ja enesehaletsuse asemel oled Sa selle täitnud armastuse, andestuse ja armuga. Ma soovin, et mu poegade tulevik oleks koos Sinu rahvaga, sest vaid Sina oled tõeline Jumal, kes lõi taevad ja maa. Sa tead meist igaüht nimepidi ja juhid meid ka Töötatud Maale. Ma saan nüüd rahus minna, sest tean, et mu rahva ja minu poegade tulevik on Sinu kätes!

Sinu poeg Joosep

Küsimused aruteluks

1. Miks oli Joosep edukas igal pool, kus ta Egiptuses teenis? Loetle erinevaid põhjuseid.
2. Arutle järgmiste kirjakohtade üle:

„Aga Issand oli Joosepiga ja tema oli mees, kellel kõik asjad korda läksid; ja ta elas oma isanda, egiptlase kojas.“ (1Ms 39:2)

„Ka tema isand nägi, et Issand oli temaga ja et kõik, mis ta tegi, laskis Issand tema käes korda minna. Ja Joosep leidis armu tema silmis ning teenis teda; ja ta pani tema oma koja üle, ja kõik, mis tal oli, ta andis tema kätte. Ja sellest ajast peale, kui ta oli pannud tema oma koja üle, ja kõige üle, mis tal oli, Issand õnnistas egiptlase koda Joosepi pärast, ja Issanda õnnistus oli kõigega, mis tal oli kojas ja väljal.“ (1Ms 39:3–5)

„Aga Issand oli Joosepiga ja pööras tema poole oma helduse ning tegi, et ta sai vangihoone ülema soosikuks. Ja vangihoone ülem andis Joosepi kätte kõik vangid, kes olid vangihooones, ja kõik, mis seal pidi tehtama, tegi tema.“ (1Ms 39:21–22)

„Ja vaarao ütles oma sulastele: „Kas leiame veel sellise mehe, kelles on Jumala Vaim?“ (1Ms 41:38)

3. Arutle järgmiste Ellen G. White'i tsitaatide üle:

„Silmapaistev kordaminek kõigis Joosepile antud kohustustes polnud otsene ime, vaid jumalik õnnistus, mis kroonis Joosepi töökust, hoolikust ja tarmu. Joosep tunnistas, et tema edu pandiks oli Jumal ning isegi tema ebajumalaid teeniv isand tunnistas sama. Ent edu poleks tulnud ilma püsiva, läbimõeldud tegutsemiseta. Jumal sai austatud oma sulase ustavuse läbi.“ (Patriarhid ja prohvetid, 216–217)

„Vähesed mõistavad elu pisiasjade mõju iseloomu arengule. Tegelikult ei ole ükski asi elus väike. Erinevad olukorrad, millega päev-päevalt kokku puutume, kontrollivad meie

ustavust ja valmistavad meid üha suuremate kohustuste jaoks" (Patriarhid ja prohvetid, 222–223)

4. Joosepilt võeti ta riided kahel korral. Milliseid mõtteid see sinus tekitab, võttes arvesse riietuse sümboli tähendust ja seda, et Jeesuse antavad valged rõivad on sümbol Tema õigusest?
5. Milline eriline tähendus on Joosepi viimasel palvel oma vendadele seoses enda luude viimisega Tootatud Maale?

„Järgnevate sunnitöö sajandite jooksul meenutas Joosepi kirst Iisraelile Joosepi viimaseid sõnu – nad olid Egiptuses võõrad ja majalised. See aitas hoida lootusepilku tootatud maal. Nende pääsemine tuleb!” (Patriarhid ja prohvetid, 240)

6. Milline Joosepi elu õppetund kõnetab sind kõige enam?

7. PÄEV

Hiiglasetaapja

Taavet

Dr Baraka Muganda teenis
adventkogudust noortetöö juhina
aastatel 1995–2010

Piiblitekst: 1. Saamueli 17:32–37

Tänase päeva sõnum räägib „hiiglasetaapjast“ Taavetist. Taaveti ja Koljati lugu on mind paelunud alates sellest ajast, kui olin väike laps. See oli üks nendest lugudest, mida lastetunnis räägiti ja mis jättis mu mällu kustumatu jälje. See lugu on kristlastele väga tuttav. Me loeme sellest, me räägime sellest ja me laulame sellest. Täna vaatame lähemalt neid õppetunde, mida Taaveti lugu meile õpetab – kuidas võita oma elus olevaid probleeme või hiiglasti ning kuidas Jumal võib kasutada meid, noori, Tema jaoks suurte asjade korda saatmisel.

Me kõik seisame silmitsi erinevate „hiiglastega“. Millised on need „hiiglased“, millega me tänapäeval kokku puutume? Võib-olla on nendeks mõni haigus, depressioon, väärkohtlemine, pornograafia, hülgame, purunenud suhted, kiusatused, hirmud, mineviku läbikukkumised, viha, seks või julgusetus. Sinu „hiiglased“ ei ole Koljatid, aga siiski on seal suuri takistusi, millega peame iga päev võitlema. Probleemid ja mured võivad tunduda hiiglaslikena. Tervisehädad, rahamured ja suhte probleemid võivad samuti tunduda hiiglaslikena. Konfliktid töökohas, laste mured, probleemid riigi valitsusega ning valitsusesisesed vastuolud võivad tunduda hiiglastena. Neid kõiki võib kutsuda erinevate nimedega: Visa, MasterCard, majalaen jms. Nende nimetused on vähk, vananemine, kiilaspäisus, surm, ebaausus, andestamatus, armastamatus. Millised on need hiiglased, millega täna oled silmitsi seisnud?

Kas sa kuuled, kuidas hiiglased su peas hüüavad? Sama juhtus ka Iisraeli lastega, Jumala valitud rahvaga, ja vilistitega, kes olid sõjas nende vaenlased. Rohkem kui 40 päeva jooksul, igal hommikul võis kuulda Koljatit Iisraeli võitlejate suunas hüüdmast: „Mispärast tulite välja ja seadsite endid tapluseks? Eks ole mina vilist ja teie Sauli sulased? Valige eneste keskelt üks mees ja las ta tuleb alla minu juurde! Kui ta suudab minuga võidelda ja lööb mu maha, siis oleme meie teie sulased; aga kui mina ta võidan ja tema maha löön, siis olete teie meie sulased ja peate meid teenima! Mina teotan täna Iisraeli võitlusridu. Andke mulle üks mees, et võiksime teineteisega võidelda!“ (1 Saamueli 17:8–10)

Koljati hää! hirmutas iisraellasi. Koljat oli suur hiiglane, umbes kolm meetrit pikk. Tal oli peas pronksist kiiver ja seljas kandis ta raudrüüd, mis kaalus vähemalt 40 kilo. Tema odaots oli rauast ning kaalus üksinda juba vähemalt viis kilo. Koos temaga liikus ringi ka tema kilbihoidja. See suur hiiglane oli hästi kaitstud ning ilmselt polnud Iisraeli hulgas ühtegi meest, kes oleks olnud nõus temaga võitlusse astuma. Ainuüksi selle hiiglase nägemine halvas iisraellaste võtlusvõime. Koljat teadis seda ja see andis talle enesekindlust juurde, et iisraellaste suunas oma solvanguid hüüda.

Sellel konkreettsel päeval vilistite hulgast esile astudes nägi Koljat enda ees seismas väikest Taavetit. Ta hüüdis oma tavapäraseid teotussõnu ning Taavet kuulis neid. Kui iisrallased teda nägid, põgenesid nad kõik eemale. Kui elu tundub lootusetu, kui tundub, et mingit väljapääsu pole, siis Jumal võib luua väljapääsu sinna, kus seda enne ei olnud. 40 päeva oli Koljat ärgitanud kedagi tema väljakutset vastu võtma. 40 päeva oli ta teotanud Jumala rahvast ja Jumala rahvas oli hirmunud. Siis juhtus midagi väga ootamatut – poiss nimega Taavet juhtus kohal olema. Taavet polnud sõdur, ta oli kõigest poiss. Tal polnud ei kiivrit ega oda, ta oli lihtsalt poiss, aga ta ei kartnud võidelda.

„Vilist vaatas ja nägi Taavetit, aga ei pannud teda millekski, sest too oli noor, punapalgeline ja kauni välimusega. Ja vilist ütles Taavetile: „Kas ma olen koer, et sa tuled mu juurde kepiga?” Ja vilist sajatas Taavetit oma jumalate nimel. Siis ütles vilist Taavetile: „Tule mu juurde, ja ma annan su

liha lindudele taeva all ja loomadele väljal!” Aga Taavet ütles vilistile: „Sina tuled mu juurde mõõga, piigi ja odaga, aga mina tulen su juurde vägede Issanda, Iisraeli väehulkade Jumala nimel, keda sa oled teotanud.” (1 Saamueli 17:42–45)

Taavet tegi seda mis ta pidi tegema. Sõjavägi ei teinud seda, mida nemad pidid tegema. Minu esimesed mõtted sellega seoses – ära karda. Taavet läks kuninga juurde ja ütles talle sõnad, mida võime lugeda salmist 32: „Ärgu lasku keegi tema pärast oma julgust langeda! Su sulane läheb ja võitleb selle vilistiga.” Ta ütles kuningas Saulile, et pole vaja muretseda, sest ta ajab vilistiga asjad ise korda. Kui me oleme oma eludes silmitsi enda „hiiglastega”, tahame kuulda mingisuguseid häid uudiseid. Rahvas oli hirmul ja Saul kuulis häid uudiseid, aga kuningale tundus, et need head uudised tulid varest allikast – poisilt, keda polnud võitlejaks treenitud. Taavet oli ette võtnud midagi erakordset, aga salmis 28 üritab ta vend teda takistada.

Suured juhid näevad olukordi teistmoodi

Kui oled valmis midagi Jumala nimel tegema – midagi sellist, mis tundub inimese jaoks võimatu –, ära lase ennast kellelgi takistada. Noore inimesena ära lase kellelgi ennast takistada tegemast midagi õiget. Kui oled oma elus silmitsi hiiglastega, võib mõni inimene, sealhulgas ka su pereliikmed, sinu üle naerda, aga ära lase neil ennast takistada. Nad võivad rääkida sinu kohta kuulujutte, aga ära lase neil ennast

takistada. See võib juhtuda sinu enda peres, töökohal või ka su oma kirikus. Paljudel juhtudel jätavad sind hätta inimesed, keda sa tunnend väga hästi. Taavet pidi jagelema oma vanema vennaga, kes temasse üleolevalt suhtus. Võib-olla mõtles Taavet, et jah, sa oled küll minu vanem vend, aga meil on siin üks hiiglane, kellega on vaja tegeleda. Ta võis mõelda, et nende ees on võitlus, mis oli vaja võita, ja ta ei lase kellelgi teda takistada. Kui Jumal on sinu poolt, pole vaja karta – sa võid seista oma hiiglasega silmitsi ja ta võita. Pea meeles, et Jumal võitleb alati sinu eest. Sa pead ainult laskma Temal enda eest võidelda.

Pane hästi tähele: „Esimene, mida peame tegema, et oma elus olevaid hiiglasi võita, on julguse kaotamisest üle saada.” Sinu lähedal saab olema inimesi – inimesi, keda sa usaldad –, kes üritavad sind veenda, et tõenäosus on liiga väike. Siin on hoiatus kõigile – ole hoolas selles suhtes, kelle nõuandeid sa kuulad. On inimesi, kes ütlevad sulle, et süsteemi võita pole võimalik. Nad ütlevad, et hiiglane on liiga suur ja sina oled liiga väike, aga mul on hea meel, et koos Jumalaga on kõik võimalik. Jumal võib võtta kõik võimatu ning teha selle võimalikuks. Inimesed on võib-olla sulle öelnud, ning ehk ütlevad siiani, et sa ei küündi millenigi, aga ma kuulen Paulust ütlemas kirjas Filiplastele 4:13: „Ma suudan kõik tema läbi, kes teeb mind vägevaks.” Seega, ära muutu julgusetuks.

Liiga noor olemine on tihtipeale piisav põhjus, miks noortele ei anta palju ülesandeid. Ei tuleks eeldada, et noored vabastavad täiskasvanuid nende kohustustest, olles ebaküpsed ja kogenematud, ning on ebaaus nii noorte kui ka teiste suhtes, kui teised peavad sõltuma noorte sooritustest. Aga kas Taavet oli selleks juhtumiks ette valmistamata? Meie võime seista silmitsi vaenlastega oma elus sõltub sellest, kui hästi me ette valmistatud oleme. Sõdu võidetakse või kaotatakse nendeks valmistumise faasis. Taaveti puhul toimus enne hiiglasega kohtumist iseloomu ettevalmistus. Ellen G. White ütleb Taaveti ettevalmistuse kohta järgmist: „Sellised kogemused panid Taaveti proovile ning arendasid temas julgust, kindlust ja usku.” (Patriarhid ja prohvetid, lk 644). Kui meil on kontroll oma mõtete ja tuju üle, kui kontrollime ennast ja oleme julged ning paneme oma usu Jumalale, kellele kõik toetub, ei suuda ükski „Koljat” panna meid kartma, ajada paanikasse ega segadusse ning muuta julgusetuks. Suurem osa iisraellasi kaotas julguse, kui nende ees seisis väljakutse, mis tundus nende jaoks läbimatu seinana (hiiglasena). Selle asemel saagem Taaveti-sarnaseks.

Isegi kui meil näiliselt puudub piisav varustus või oleme ilma inimeste tehtud sõjarüüta, suudame hiiglastega võidelda ning neid võita. E. G. White meenutab meile, et „Taavet oli tuntud vaprate tegude poolest juba enne, kui ta Sauli õukonda kutsuti. Ametnik, kes temast kuningale rääkis, ütles et „ta on vapper kangelane, sõjamees ja osav sõnas... ja Jehoova on temaga.”” (Patriarhid ja prohvetid, lk 644) Lisaks ütleb ta, et „Taavet oli avatud Püha Vaimu mõjule, ning Jumal oma ettenägelikkuses treenis teda oma töö jaoks, valmistades teda ette Tema eesmärkide täitmiseks. Kristus oli

Meister tema iseloomu ülesehitamisel." (Käsikirjad 163, 1902) Jumal valis ja valmistas Taaveti ette Tema töö jaoks.

Kriitika teeb haiget, kui see tuleb kelleltki meist kõrgemal seisvalt inimeselt – antud juhul siis Eliabilt, Taaveti vanemalt vennalt. Kriitika teeb haiget, kui see seab kahtluse alla meie motiivid. Kriitika teeb haiget, kui see on pidev. Kriitika teeb haiget, kui see tuleb inimestelt, kes on meie elus olnud pikka aega. Võite kuulda kriitikuid näitamas meie ebaõnnestumistele. Sa oled kõigest noor, sa tuled minu suunas kaigastega, ma söödan sind lindudele ja metsloomadele.

Noored, õppige Taaveti näitest. On inimesi, kes võivad heituda, kui nende teele satub mõni hiiglane – heituda, kui hiiglastel on kõrge maine, kui nad jätkuvalt esile kerkivad või kui kaasvõitlejad on hirmul – ning seetõttu mitte kunagi selle hiiglasega tegeleda. Taavet ei heitunud, sest tal oli kirk tuua Jumalale au. Taavet oli vihane selle pärast, kuidas Jumalat häbistati. Ellen White ütleb: „Ta [Taavet] soovis innukalt minna kaitsma Jumala au ja Tema rahva head nime.” (Patriarhid ja Prohvetid, lk 645). Ta oli Jumalas enesekindel, ta ei saanud lasta hiiglasel Kojatil Jumalat solvata.

Taavet ei üritanud olla nagu Saul. Seega, hiiglasetajajad ei proovi olla midagi või keegi, keda nad ei ole. (1. Saamueli 17:38–40) Kriisilukorras üritavad inimesed panna sind käituma ja mõtlema nii, nagu nemad. Jäta meelde, et raske raudrüü hoiab sind tagasi. Lisaks ei suuda sa kunagi alistada hiiglasi oma elus lihalike relvadega. Noortena eeldab Jumal meilt vaid Tema usaldamist ja Tema antu kasutamist meie elus olevate hiiglaste alistamiseks.

Mis oleks juhtunud, kui sa oleksid kuulnud neid negatiivseid sõnu, mida inimesed ütlesid? Mis siis, kui sa oleksid uskunud neid araks tegevaid märkusi, mida sinu suunas loobiti? Kus sa täna oleksid?

Taavet kuulas kuningas Sauli ja ma usun, et ta võis öelda midagi sarnast: „Elagu kuningas igavesti, aga on midagi, mida ma pean ütlema...” Ja niisiis hakkas Taavet meie piiblitekstis, salmides 34–36 selgitama Saulile, mis oli temaga juhtunud. (Loe salmid 24–26 ja selgita neid.)

Kuningas Saul, ma olen maha löönud nii lõvi kui ka karu ja nüüd olen ma valmis seisma silmitsi selle hiiglase Koljatiga. Kuningas Saul, mul on tunnistus sellest, kuidas Jumal on mind päästnud lõvi ja karu käest, ning see Jumal, kes päästis mind siis, päästab mind nüüd ka selle hiiglase käest. Ma ei ole julgusetu – see hiiglane on teotanud Jumala rahvast, ta on esitanud väljakutse elava Jumala vägedele ning nüüd on aeg võidelda.

Meie elus tuleb aeg, kui peame hiiglasega silmitsi seisma ning ütlema talle, et on küllalt. Tuleb aeg, millal peame seisma tõe eest. Meie elus tuleb aeg, mil peame seisma silmitsi hiiglasega ning ütlema talle, et on aeg võidelda. Aeg viisakusavaldusteks ja armsateks juttudeks on otsas ning nüüd on aeg võidelda – aga seda ainult Jumala tingimustel ja Tema, mitte meie enda auks.

Taaveti süda ei olnud heitunud mitte vähimatki, kuna ta teadis, kellele toetus tema usaldus. Ta ütles: „Sina tuled mu juurde mõõga, piigi ja odaga, aga mina tulen su juurde vägede Issanda, Iisraeli väehulkade Jumala nimel, keda sa oled teotanud. Täna annab Issand sind minu kätte...” „ja kogu maailm saab teada, et Iisraelil on Jumal! Ja kogu see väehulk saab teada, et Issand ei päästa mitte mõõga ega piigi abil, sest see on Issanda võitlus ja tema annab teid meie kätte!” (The Signs of the Times – 1886. 9. artikkel: The Sin of Presumption)

Noored inimesed, ärge olge julgusetud, vaid astuge hiiglasele vastu ja alistage see; võib olla neid, kelle võitlus ebaõnnestub, aga olgem hiiglasega silmitsi ja alistagem see; võib olla neid, kes annavad alla, aga sellest hoolimata minge hiiglasele vastu.

See pole lõpp, vaid siin on midagi enamat. Noored inimesed – ärge kartke, ärge olge arad ning lõplik võit kuulub teile. Pärast seda, kui Saul oli kuulnud Taavetit rääkimas oma lugu, kuidas ta tappis lõvi ja karu, ning olles kuulnud Jumala kaitset Taaveti üle, veendus Saul selles, mida Jumal teha tahtis. 37. salmi viimases pooles ütleb Saul Taavetile: „Mine, ja Issand olgu sinuga!”

Me kõik teame, kuidas see lugu lõppes ja mis juhtus Koljatiga – hiiglasega, kes teotas Jumala rahvast. 1 Saamueli 17:49 võime lugeda järgmist: „Ja Taavet pistis käe pauna, võttis sealt kivi ja lingutas ning tabas vilistit otsaette; kivi tungis laupa ja ta langes silmili maha.”

Kokkuvõte

Loe Roomlastele 8:32.

Kui Koljat teotas, ähvardas ning hirmutas Jumala rahvast, ei jooksnud Taavet hirmunult ära ega andnud järele, vaid selle asemel jooksis ta võitlusse. Ta tegutses. Lõpetuseks küsisin, milliste hiiglastega seisad sina praegu silmitsi? On öeldud, et „kõik hiiglased, kellega me võitleme, on loodud selleks, et tuua meid Jumalale lähemale. Me ei saa astuda võitlusesse, et lihtsalt enda arvele võite koguda, või minna välja, mõeldes, et võitleme vaid enda jõule toetudes.”

Taavet teadis Jumala plaani Iisraeli jaoks, sest Mooses oli selle selgelt sõnastanud – nad pidid alistama Kaananimaa ning nende vaenlased ei suutnud nende vastu seista.

Loe 3. Moosese 26:7–8. Aga kõik sõltus sellest, kas Iisrael peab Jumala käske, sealhulgas hingamispäeva käsku, ning kas nad hoiavad tema pühamut au sees (loe salmid 2–3). See oli Jumala sõna – Tema pühalik lubadus. Tema lubadus, mis ei saa nurjuda, sest Tema sõna on tõde. See seisab kindlana igavesti. „Rohi kuivab ära, õieke närtsib, aga meie Jumala sõna püsib igavesti” (Jesaja 40:8). Teisest küljest, kes ei alistu Jumalale ega pea Tema käske, neile ütleb Jumal: „Ja ma pööran oma palge teie vastu ning teie vaenlane lööb teid; teie vihamehed hakkavad valitsema teie üle ja te põgenete, isegi kui keegi teid taga ei aja.” (3. Moosese 26:17)

Täna kutsub Jumal meid astuma vastu meie elus olevatele hiiglastele. Ta kutsub meid üles jääma Temale truuks ja ustavaks, kui võitleme kiusatuste ja katsumustega. Taavet ütles, et see võitlus kuulub Jumalale. Miks? Sest Jumal oli see, kes oli jäetud kõrvale, ja Tema tahte täitumist takistati. Kas sa oled andnud oma võitlused Jumala kätte või võitled sa ikka oma hiiglastega enda jõust?

Küsimused aruteluks

1. Mida sa arvad, miks ootasid iisraellased 40 päeva võitluse alustamisega?
2. Taaveti usk Jumalasse pani teda nägema hiiglast teisest vaatenurgast. Kui teistmoodi oleks sinu elu, kui sa peatuksid ja muudaksid oma fookust ning vaataksid igapäevastele väljakutsetele teise nurga alt?
3. Kas sa usud, et Jumal võitleb sinu eest? Kas sinu võitlused on Tema võitlused või on Tema võitlused sinu võitlused?
4. Taavet ja Koljat olid mõlemad enesekindlad. Erinevus oli selles, et Taaveti enesekindlus seisnes Jumalas. Kuidas takistada ennast muutumast liiga kindlaks omaenda võimetes olukorra lahendamisel?
5. Miks sa arvad, miks Taavetil läks vaja viit kivi, aga mitte üht?

8. PÄEV

Näha nähtamatut

läbi ususilma

Dr Ted N. C. Wilson on ülemaailmse
adventkoguduse president

Vürst oli soosituim noor mees kuningriigis. Olles tohutu varanduse pärija, haritud parimates koolides, terava mõistusega, hea välimusega, tugev ja karismaatiline, oli ta palee populaarseim isik.

Muidugi teadis mõni, et ta oli lihtsalt printsessi lapsendatud poeg. Nad olid kuulnud lugu, kuidas printsess ta kindlast surmast päästis, kuidas ta andis poisile nime Mooses, mis tähendab „veest välja tõmmatud“. Printsess suhtus Moosesesse kui enda lapsesse ning pani heebrea naise tema eest hoolitsema, kui Mooses oli piisavalt vana, et palees elada. Paleesse elama asudes sai Moosesest kuningriigi uhkus, kellest pidi saama maailma võimsaim inimene – vaarao.

Vaaraoks saamine polnud lihtne. See hõlmas intensiivset sõjalist väljaõpet, sotsiaalset ja diplomaatilist treeningut ning religioosset õpet. Kõik vaaraod pidid kuuluma Egiptuse preesterkonda.

„Kuid ehkki Mooses oli hoolas ja väsimatu õpilane, ei suutnud religioossed juhid mõjutada teda Egiptuse jumalaid kummardama. Moosest ähvardati trooni kaotamisega ja hoiatati, et printsess ütleb tast lahti, kui ta heebrea usule truuks jääb.“¹

Usu õppetunnid

Oma varastel aastatel õppis Mooses oma päris emalt ainsa tõelise Jumala, enda esivanemate Jumala kohta. Tema ema jutustas talle usku tugevdavaid lugusid Aabrahamist tähtede all, Iisakist, kes jäi ustavaks ükskõik millise hinnaga, ning Jaakobi unenäost taevase redeli kohta. Mooses sai teada, kuidas vennad andsid Joosepi orjakaupmeeste kätte, kuidas temast sai tähtis isik Pootifari majapidamises ning kuidas ta ebaõiglaselt vangistati, sest jäi Jumalale kuulekaks, kui Pootifari naine teda ahvatles. Samuti teadis Mooses, et Joosep kõndis samades kuninglikes õuedes enne teda ja et Jumal kasutas tema kuninglikku eelkäijat ta ustavuse tõttu mitte ainult riigi, vaid kogu maailma päästmiseks ikalduse ajal.

Lapsena kuuldud usuõppetunnid jäid Moosesega ning ta otsustas Jumala armu läbi, samuti sõnakuulelik olla. Ükski oht ega autasu ei paelunud teda oma usust loobuma.

Raamat „Patriarhid ja prohvetid“ võimaldab meil heita pilk kulisside taha, kuidas see noor mees otsustas loobuda võimalikust imelisest tulevikust:

„Mooses oli küps astuma oma kohale suurriigi väljavalitute hulgas, esinema hiilgavalt tollase juhtiva riigi õukonnas ning kandma edasi valitsuskeppi. Mõistusejõult tõuseb Mooses esile kõikide ajastute suurmeeste hulgast. Ajaloolase, poeedi, filosoofi, väejuhi ja seaduseandjana pole tal võrdset. Ja ehkki maailm oli ta ees lahti, oli tal ometi moraalsel jõudu keelduda rikkuse, võimu ja kuulsuse meelitavast pakkumisest ning kannatada pigem ühes Jumala rahvaga viletsust kui et üürikest aega nautida paturõõmu.“²

Jumala armust nägi Mooses vaarao võimsast paleest ja valitsejatroonist kaugemal midagi palju paremat. Ta mõistis ajatut tõde, mille pani poolteist aastatuhandet hiljem kirja apostel Paulus: „meile, kes me ei pea silmas nähtavat, vaid nähtamatut, sest nähtav on mööduv, nähtamatu aga igavene. (2Kr 4:18).

Ja kuna Mooses nägi ususilmadega Jumala nähtamatut reaalsust, uskus Tema töötusi ja järgis Tema juhtimist, elab ta praegu taevas (Mt 17:3).

Vaaraoga vastamisi

Tänapäeval Egiptust külastades satud vaaraodega vastakuti. Nad asuvad täiuslikult säilinud muumiatena Kairo Egiptuse muuseumi kuninglikus muumiate saalis. Leiad sealt teiste hulgas Amenhotep IV, Thutmosis IV, Hatšepsuti (keda paljud peavad Moosese lapsendanud printsessiks) ning võimsa Ramses II, keda tuntakse Ramses Suure nime all.

Kas oled kunagi mõelnud, kus võiks Mooses olla täna, kui ta oleks pööranud selja Jumala kutsele ning saanud vaaraoks? Väga võimalik, et siis lebaks tema täiuslikult säilinud keha koos paljude teiste vaaraode muumiatega kuninglikus muumiate saalis.

Loomulikult on tagantjärele lihtne öelda, et Mooses tegi õige valiku. Siis ei olnud aga kõik nii selge. Kui ta oleks läinud kaasa kõigega, mida nägi – end ümbritseva hiilguse, varanduse ja võimuga, mida talle lubati – oleks temast saanud võimsaim inimene maa peal. Mõneks ajaks.

Sel ajal võis tunduda väga rumal loobuda kõigest sellest millegi nimel, mida pole võimalik näha – välja arvatud ususilmaga. Aga Piibel ütleb: „Usus keeldus Mooses, kui ta oli saanud suureks, laskmast end nimetada vaarao tütre pojaks. Ta eelistas pigem näha vaeva koos Jumala rahvaga kui üürikest aega nautida pattu, sest Egiptuse aaretest suuremaks rikkuseks pidas ta teotust Kristuse pärast, sest ta tõstis oma silmad tasu poole. Usus jättis ta maha Egiptuse, kartmata kuninga raevu, sest otsekui nähes nähtamatut, püsis ta vaprana.“ (Hb 11:24–27)

Õppetunnid

Kuid isegi pärast seda meeletult tähtsat otsust pidi Mooset veel paljutki õppima. Ja ka unustama. Olles veendunud, et Jumal kutsus ta oma inimesi päästma, hakkaski Mooses seda tegema, omaenda jõuga.

„Ja see sündis neil päevil, kui Mooses oli suureks kasvanud, et ta läks välja oma suguvendade juurde ja nägi nende teoorjust; ja ta nägi ühte egiptuse meest peksvat heebrea meest tema suguvendade hulgas. Ja kui ta vaatas sinna ja tänna ja nägi, et seal kedagi ei olnud, siis ta lõi egiptlase maha ja mattis liivasse.” (2Ms 2:11–12)

Me ei peaks Mooset liiga kiiresti hukka mõistma. Oli ta ju saanud heal tasemel sõjalise väljaõppe ning võis arvata, et see oli viis, kuidas võita oma rahvale vabadus. Sellegipoolest teame, mis juhtus järgmiseks. Mooses ei võitnud oma rahva poolehoidu, vaarao sai mõrvast teada ning endine Egiptuse vürst pidi enda elu pärast põgenema.

Järgnes 40 pikka aastat kõrbes... lambaid karjatades! Mooset pidi küll vist näima, et ta rikkus kõik ära. Ta läks paleest karjamaale, isehakanud kaitsjast ja päästjast alandlikuks põgenikuks. Kindlasti küsis ta endalt: „Mis läks valesti?”.

Kuid kõik ei olnud läbi. Jumalal oli Mooset jaoks plaan, nii nagu Tal on plaan kõigil meie jaoks. „Sest mina tunnen mõtteid, mis ma teie pärast mõlgutan, ütleb Issand: need on rahu, aga mitte õnnetuse mõtted, et anda teile tulevikku ja lootust.” (Jr 29:11).

Olles värskest lõpetanud vaarao kooli, ei olnud Mooses veel valmis Jumala rahvast Egiptusest töötatud maale juhtima. Esmalt pidi ta õppima mitte toetuma enda tarkusele ja jõule, vaid usaldama Jumala väge ning uskuma Tema töötuste täitumist. Samuti pidi ta õppima kannatlikkust ja enesesalgamist – õppetunnid, mida on võimalik omandada vaid palee elukorraldusest eemal olles.

Raamatust „Patriarhid ja prohvetid”, loeme: „Mõjud, mis teda Egiptuses olid ümbritsenud – kasuema armastus, valitseja tütrepoja seisund, kerglane ja pillav õukonnaelu, elegants, väärreligiooni müstika, ebajumalateenistuse väline sära, hoonete ja skulptuuride suurejoonelisus – kõik see oli jätnud sügava jälje Mooset arenevatesse meeltesse ning kujundanud teatud määral tema harjumusi ja iseloomu. Aeg, keskkonnavahetus ja side Jumalaga võis need mõjud kõrvaldada. Mooset tuli võidelda eneses vägagi rängalt, et loobuda eksimõjust ja tunnustada tõde, kuid Jumal aitas teda alati, kui võitlus muutus tema inimlikule jõule liiga raskeks.” (lk 248).³

Nelikümmend kõrbes veedetud aastat ei olnud raisatud. Jumal kasutas seda aega, et valmistada Mooset ette oma rahva vangistusest välja juhtimise suureks tööks. Sellel vaikselt ajal kirjutas Mooses ka Püha Vaimu juhtimisel 1. Mooset raamatu.

Ootamatu kutse

Ootamatult oli Mooset lambakarjuse elu läbi! Jumala kutsed on tihti niisugused – ootamatud. Telefonikõne. SMS. E-mail. Isiklik kutse. Mooset puhul tuli Jumala kutse põleva põõsa kaudu. Ja Mooses polnud valmis. Vähemalt nii ta ise arvas.

„Tule nüüd, ma läkitan su vaarao juurde, ja vii mu rahvas, Iisraeli lapsed, Egiptusest välja!“, ütles Jumal Moosesele (2Ms 3:10).

Aga Mooses vastas: „Kes olen mina, et võiksin minna vaarao juurde ja viia Iisraeli lapsed Egiptusest välja?“ (s 11). Endine iseseisev vürst tundis oma nõrkust ega arvanud, et on Jumala antava ülesande täitmiseks pädev, kuid Jumal julgustas teda: „Mina olen sinuga“ (s 12). Mooses oli õppimas, et „Tema jõu abil on võimalik saavutada kõike, mida on Tema käsul vaja teha. Kõik Tema käsud annavad volituse ja suutlikkuse.“⁴

Kui Mooses jätkas oma vastumeelsuse väljendamist, ütles Jumal talle, et tema vend Aaron tuleb temaga, ning et: „...mina olen sinu suuga ja tema suuga, ja ma õpetan teid, mida te peate tegema.“ (2Ms 4:15). Nii läksid kaks venda vastamisi vaaraoga, et vabastada Jumala rahvas.

Kogu oma elu jooksul kandis Mooses endaga usust täidetud võimet teha otsuseid, mis lähtuvad igavikulisest, mitte nähtavast, kuid ajutisest reaalsusest. Isegi oma maise elu lõpul rõhutas ta Iisraeli lastele Jumalale ustavaks jäämise olulisust sõnadega: „Kui nad oleksid targad, siis nad taipaksid seda, nad mõistaksid oma lõppu.“ (5Ms 32:29).

Palju näiteid

Mooses pole muidugi ainus inimene Piiblis, kes vaatas usus olevikust kaugemale. Kirjas heebrealastele, 11. peatüki esimeses salmis on meile antud järgmine väga selge usu definitsioon: „Usk on loodetava tõelisus, nähtamatute asjade tõendus.“ (kursiiv lisatud).

Peatükk jätkub pika loeteluga ustavatest meestest ja naistest, kes valisid olla Jumalale ustavad, selle asemel et järgida maailma nende ümber. Nimetatud on Aabelit, Eenokit ja Noad, samuti Aabrahami, ja Saarat, Iisakit, Jaakobit, Joosepit, Moosest, Raahabit jt. Piibel ütleb: „Need kõik surid uskudes, saamata kätte töotusi, vaid nähes ja tervitades neid kaugelt. Ja nad tunnistasid end olevat võõrad ja majalised maa peal.“ (s 13).

Kõigist näidetest, kus vaadati töotustele, mis on käesoleval ajal nähtavast kaugemal, on kõige võimsam Jeesuse oma. Ta vaatas iga inimest armastusega – mitte ainult välist tähele pannes, vaid nähes neis potentsiaali, milliseks nad Tema väes võiksid saada. Jaakobi kaevu juures (Jh 4:5–43) ei näinud Ta lihtsalt samaaria naist. Ta nägi inimest, kes vajas lootust ning andestust. Ta nägi ka evangelisti. Kui jünger Andreas tõi Talle Galilea järve ääres väikese poisi eine, siis nägi Ta viie odraleiva ja kahe kalakese asemel võimalust toita tuhandeid – mitte ainult füüsiliselt, vaid ka vaimselt (vt Jh 6:8–13). Kui Ta oli paadis tormisel merel, ei pöörinud Ta laineid ja tuult, vaid puhkas turvaliselt Isa kätel (vt Mk 4:37–40). Ja kui Ta rippus alasti ning verisena ristil, kui kõik näis lootusetuna, töötas ta meelt parandanud röövlile, et too näeb Teda paradiisis (Lk 23:43). Ta vaatas ajutisest praegusest kaugemale, lõpmatusse igavikku.

Kaugemale vaadates

Kuidas on lood sinuga? Kas ka sinu silmad näevad ainult nähtavat – seda, mis on meie ümber, olukorrad, millesse satud, inimesed, kes sind veenavad – nii, et sa ei näe nähtamatut?

Nii lihtne on olla haaratud ja motiveeritud ainult sellest, mis on siin ja praegu. Kuid kas võib olla, et see, mis näib praegu nii tähtis – populaarsus, raha, sport, meelelahutus, mood, ilmalik edu, (_____), täida lünk – võib igavikus olla väärtusetu?

1. Johannese kirja 2. peatükis kutsub apostel meid üles sõnadega: „Ärge armastage maailma ega seda, mis on maailmas! Kui keegi armastab maailma, siis ei ole temas Isa armastust. Sest kõik, mis on maailmas – lihamimu ja silmahimu ja elukõrkus –, ei ole Isast, vaid maailmast. Ja maailm kaob ja tema himu, aga kes teeb Jumala tahtmist, püsib igavesti.” (s 15–17).

Me kõik ei pruugi saada tulevase vaarao haridust nagu Mooses, aga me kõik oleme silmitsi valikuga, kas „üürikest aega nautida pattu” (Hb 11:25) või hoida oma silmad igavesel tasul ning elada vastavalt töötusele.

Kustun sind täna vaatama Jeesusele, meie „usu alustajale ja täidesaatjale” (Hb 12:2). Kujunda Temaga lähedane suhe. Veeda koos Temaga aega. Suhtle tihti Temaga palves. Kuule Teda sinuga Piibli kaudu rääkimas. Loe Tema erilisi nõuandeid prohvetluse vaimus.

Kuule Tema häält, mis juhib sind aktiivse misjoni tegevustesse ja teiste alandlikku teenimisse, osaledes liikmete täieliku kaasamise – sealhulgas noorte täieliku kaasamise – programmis. Ta töötab olla koos sinuga, sind juhatada ja sulle jõudu anda. Ning ühel päeval, usun, et väga varsti, tuleb Ta tagasi, et võtta meid endaga igavesti koos elama kohta, mis on imelisem kui oskame ette kujutada.

„Mida silm ei ole näinud ega kõrv kuulnud ja mis inimsüdamesse ei ole tõusnud – selle on Jumal valmistanud neile, kes teda armastavad.” (1Kr 2:9).

Otsusta täna näha nähtamatut. Nagu Mooses.

Küsimused aruteluks

1. Kuidas suutis Mooses vaadata kaasaja peibutustest kaugemale, et näha usus tulevikku?
2. Mida tähendab „vaadata läbi ususilma”? Miks see oluline on?
3. Milline on mõni kindel viis usu tugevdamiseks?
4. Kuidas saame tasakaalustada selles maailmas elamist ning valmistuda igavikuks?
5. Kirjelda, milline saab sinu arvates olema taevas. Mida ootad kõige enam?